

அன்பளிப்பு

கடவுள் துணை.

பொன்னிகாட்டைச் சார்ந்த பிஷ்பாண்டர்கோயிலிலிருக்கும்
சங்கீத சாகித்ய வித்வசிகாமணியாகிய

சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றிய

மு த் து க் கு ம ர
சுவாமிபேரில் பதம்.

இ ல் து

பு. எ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையவர்களால்
ப ரி சோ தி க் க லு ி ற் து.

சிதம்பரம் புகஷ்ப்

வே. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
விரூபபுத்தின்படி,

சென்னைப் புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவையவர்களது
நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[மலை]

1906.

[அண 3.]

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை,

சென்னை.

வி ள ம் ப ர ம்

சுத்தப்பிரதிகள்.

கிளேஸ்கடிதம்.

	ரூ.	அ.	ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	-	-	2 0 0
மேற்படி வடகலை	-	-	2 0 0
முதலாயிரம்	-	-	0 12 0
பெரிய இருமொழி	-	-	0 12 0
இயற்பா	-	-	0 8 0
திருவாய்மொழி	-	-	0 12 0
நிதயாறுஸந்தானம்	-	-	0 8 0
மேற்படி வடகலை	-	-	0 6 0
தேசிகப்பிரபந்தம்	-	-	0 8 0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	-	-	0 8 0

பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியாநுஷ்டான

விதியும், திருவாராதனக்கிரமமும்	-	-	0 4 0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	-	-	0 4 0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாசரம் சரித்திரத்துடன்	-	-	0 2 0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானத்துடன்	-	-	0 12 0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	-	-	0 8 0
கூரேசனியம் பெரிது	-	-	1 8 0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	-	-	1 0 0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	-	-	0 1 0
இலலறசாமசங்கிரகம்	-	-	0 6 0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் பரபாவம்	-	-	0 1 0

இப்புத்தகங்களும் இன்னும்பலவித தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தி முதலிய புத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட என்விவர சுத்திறகெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எனது காட்லாக் பெறவிரும்புவோர் அரை அணு ஸ்டாப் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,

நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலை,

16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி, புரையசென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில் பதம்,

க-பதம், இ-ம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சொருசுள்ளதீரா சுந்தரவெய்யாரா

சொந்தமாகயெந்தனை யணைந்துசுகம்தந்திவெய்ய

அறுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்மே ளுநர்க்கும்

ரேசனை

யடுத்தவரைட்சிக்குமக

ராசனை

ஆசைவளருதெந்தன்,

பேச்சுக்குன்னுதிப்போ

தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி

தாபம்பார்த்திரங்கவேணும் (சொ)

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிரான்சொன்னேன்

சாமி

பாற்கக்கிடையுமோரான்

காமி

உத்தமபுருஷரெனக்

கித்தரையிலில்லையென்று

சித்தத்தினினைந்துகாம

வருத்தத்தினுலோடிவந்தேன் (சொ)

பசளைப்பூர்த்துவிம்ழுவதென்

கொங்கை

பரிமளம்விசுதுபாரென்

சங்கை

யசைநீதாற்காமம்பொழியு

மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு

மற்பபோகியானுக்கு

விற்பனமுள்ளவேலரே (சொ)

பத்தன்குப்பராமன்தமிழ்க்கனு

கூலனை

வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி

லோலனை

யெத்தனையோயிருக்குது

வென்மனத்தினுண்ணைச்சேர

வத்தனையும்நிறைவேற்றி

நித்யானந்தமுர்த்தியாகும் (சொ)

உ-பதம், இ-ம்-பைவி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானக்கேவருவேனோ துரைதானிக்கேவருவாரோவென்று

நயந்துபேசிமனதை யறிந்துவாபோடி.

ப் ப ரா ம ஐ ய ர் ப த ம்.

அறுபல்லவி.

வானவர்பணியும் னே னுந் தன்னில் வளர்முத்துக்குமகோசர் மீது
மையலாகுது இனிதாளாது மாணையடிதேனை (நான்)
சரணங்கள்

ஒவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்தினோத்திலென்
னோலமவர்கன்பாத்திடவு முருகுதெயற்கனெஞ்சம
தோகையமாயன் தோடுக்குமலர்ப்பாணம்
அனைக்குதையரைநொடி யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில் மோடிசெய்யலாகுமோ (நான்)
படுக்கைவிடுகோடித்துவிழி பார்த்தவிழியும் பூர்த்துதே
பாதிசாமமாச்சுந்தனார் படையுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை படிக்கிறாய்
தடக்கிச்சொம்பிப்பந்தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தனமெத்த விம்மியென்சித்தமயக்குதே ()
எத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தானோமதன்
யெய்யுரான்சாமரியாய்ப்பாணி மினிச்சகிக்கவென்றாரோ
யெத்தனைவாதையென்று பொறுப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பக்தனாகியசப்பாமனசொற் பாடலுக்கருள்வேலரைக்கண்டு (நான்)

நு-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டா னுல்வநதுமருகட்டு மில்லாவிடின
வருந்துஞ்சபல மென்னடி

அறுபல்லவி.

தினந்தோறும்வந்தென்னைச் சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
திலலுமபில்லுமாயந்தகள்ளி யென்னசொன்னாளோ (மன)

சரணங்கள்.

திருவளிரந்தன்துரை சேரவருவதில்லை
புருஷாவர்மேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவதுதலாயொருவர் முகமநான்பார்த்ததில்லை
மருவியவவர்க்கோதன் மனப்பெரியதென்றொக்கலை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கள்செய்து யெல்லாப்பேச்சுங்
கொல்கொலைக்கஞ்சாமங்கையின் சொல்லிக்கேட்குமவரிங்கே (மன)

உயிர் உறுவிரண்டா	உயிர்நீதோடேசொல்லம்
சொப்பியசொவனற்கு	வுளமையோவெனன்கொல்லம்
மயிலேலவருக்கெவனோ	வருத்தாளிசொசொல்லம்
வருத்தகிறனவட்கு	கருகாதோகலிகொல்லம்
உள்ளகுகளிகுவர்தமக்	குரைத்தென்னவீண்போமோ
ஒண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக்	குற்றகுமரோசனிக்கே(மன)

பலவிதஞ்சுப்பரபன்	பதம்பாடுகிறுனடி.
பாவிமன்மதன்மலர்ப்	பகழியெய்கிறுனடி.
உலாவாய்பெழுதுபோல	யுருகிறுனடி.
ஒத்தலைகிடையா	யுற்றதுரைப்பாயடி.
மழைமுகத்தைக்காணுக	மலர்போலவாடுகிறுன
மயிலேறிவிரையாடும்	வடிவேலுந்தாமுமிக்கே(மன)

சு-பதம், இ-ம-பியாகடை, அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி லாசையோராசையோ
வதிவென்னைசுமடி மாணே

அறுபல்லவி.

பொன்வயல்குழிவெருர்	முத்துக்குமாரர்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோ	கல்லடி.

சரணங்கள்.

இவ்வுடமுள்ளதுரை	வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென்	றழைத்தேன்-பின்பு
பெத்தனையோவென்படுக்கை	மெத்தையின்மேல்
வீலத்தனை	யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச்	சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான்	கொடுத்தேன்-அவர்
சிகதமகிழ்ச்சிட	தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பத்தங்களை	யந்தமாய்ச்சொல்லியும் (அல்)

நடந்துவந்தபாத	கமலங்களை-நா
னோவுமென்றேமெள்ளப்	பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திடு	முப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக்	கொடுத்தேன்
கொடுத்தலிலாவி	நோதங்களிற்கொஞ்சங்
கிரமம்போலிருந்தார்	விடுத்தேன்-வருஞ்

சு ப் ப ரா ம ஐ ய ர் ப த ம்.

சுகரீர்தயமட்டுமெ	பார்த்துபவுன
வாவெனறழையாத	வஞ்சனைவிடுததேன் (அன்)
காதல்மிஞ்சிக்கண்	களுக்குக்கலீரை
முததுமுததாகவே	யுதித்ததேன்-கொடுங்
காமன்விடுததிடும்	„புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை	பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற்	சகியேனென்றவரைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ்	சுவைத்தேன்-அவர்
பெண்ணைநினைத்தாரோ	முன்போலசுகித்தார்
மன்னும்சுப்பராமன்	பாடிப்பரவியும் (அன்)

ரு-பதம், இ-ம்-பந்துவாரளி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகளள்ளியென்	றவனைநான்சொன்னால்
சருக்கெனறுமக்கேன்	வருகுதுசாமி
அநுபல்லவி.	
ஏதவள்மீதிலுமக்	கித்தனைபிரபைசிலரே
வேதபுரிசைதிசர்	பெற்றபாலரே
ஆகிரானையிற்றானே	தெரியுமுமதுசொந்தம்
ஐயனெயெய்யனே	பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து	யின்பங்காணவேணுமோ
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக்	கண்ணாடிபின்னும்வேணுமோ
பத்தமிலையுனக்குநா	னெத்தனைசெய்தாலுமெனமேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்சே	வித்தைபடிக்கிறீர்போய்
மெத்தமெத்தயித்தத்தியிற்	சிற்படிபடிக்கவேநான்
சித்தத்தினிலுமைவிட	இத்தமைமீதில்லையென்று
சித்தனைசெய்யாதேயு	மந்தமிருங்கத்தனை (சூது)
சிலபேர்சொல்வார்களுன்	கலைப்பாடுன்றிருத்தேன்.
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி	மிகவகமகிழ்ந்தேன்
அனுப்புக்காற்றாமல்வந்து	சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போமபோம்
மலைப்பவள்நானல்ல	மாதர்போலெண்ணதீர்நீரும்
அகைகடலாமுயிவ்	வளவென்றுசொல்லுவேனான்
கலப்புயிராகலொரு	வருக்கும்வராதுரோஷம்
கங்காளானருள்புதல்வா	சுங்காரவேலோன்முதல்வா (சூது)

என்மனம்பேரலிருக்கும்	முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்வதர்க்	கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது	இன்பத்தந்திமேலேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம	னிசைக்கு அனுசுலரே
முன்புநானசொன்னசொல்லெல்லாமுண்மையேமண்குதிரையை	
நம்பியாற்றிலிறங்கிய	கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனைநீதனை	ரஞ்சிதவிரோதனை(குது)

சு-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறோநான்வரவோவவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி.

அதுபல்லவி.

சேனார்மலர்ச்சோலைமுழ வேனார்முத்துக்குமாரா
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்துமீரா(தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடிதிரியுதடி
கடிமலாகளேவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தாங்கமெல்லா மவர்க்குதெதரியுமடி(தானே)

அதிர்மஸ்தானத்தில் விரித்திருக்குதடி
யழகியகொங்கைகாண்மீம் பாரித்திருக்குதடி
பூதரிசொன்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவிடுஞ் சிங்காரித்திருக்குதடி(தானே)

தெளிந்தவிஷயப்பட்டம் பகற்போலெறிக்குதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
சுளிகள்சுப்பராமன் கவிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய் வருகுதடி(தானே)

சு-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தையலேயுன்னை-நினைந்துநினைந்துருகித்
தயங்குறுனடிமானே

வையகம்புகழ்வேங்கும்
மையன்முததுக்குமா மனையா

வேளூர் தனியேவு
மையலினின்று (தை)

மேட்டிசரசக்கண்ணாட்டி
காட்டிசுகங்கொடுததுப்
தாவ்மகக்காரிமலர்
வீட்டிலிந்தட்சணமே

மதன்வாழிடங்
பொட்டிசெய்யலாமடி
சூடியலங்கரித்து
கூட்டிவரசிசாலலடி (தை)

வஞ்சிமிசுவன்னக
கொஞ்சிமுதகந்தாவென்று
பஞ்சவர்னக்கிளியிய
நெஞ்சமிரங்கிலையே

வஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சாராநடி
தஞ்சமென்கிறனுனது
கொஞ்சமாகிலுமிளந (தை)

நாடியுருகும்நிலை
தேடிக்கலயாணிராகம்
வேடிக்கையாகவிளை
கூடிக்கலையணைய

மோடிசெய்யலாமடி
பாடிசுப்பராயனல்
யாடிக்காங்கெயனுடன்
வாடிசையமிளந (தை)

அ-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மருந்தல்லவோயிந்தவிதஞ்செய்வதுவிண்
வார்த்தையேண்டிவளாககிருப்

அறுபல்லவி.

சிருந்துமவேளூர்முத்துக்
தெரியாதோவுனக்குந்

சுமரேசனென்றவர்க்குந்
தெரிந்தேயிருக்குமபோடி (மரு)

சரணங்கள்.

மிகமில்லாப்பேச்செல்லாம்
வெல்லையே
எந்திரோன்றில்லாச்சன்னதம்
இக்கணத்திலைதநீக்குவகைசெய்ய பக்குவமல்லடிசக்ளத்தியிட்ட

பேசிபேசியிப்போது
பேசவந்ததுபோதும்
வந்தலைவோவிட்டது

மருந்தல்லவோ.

அட்டையநட்டியெண்ணை
பவரைத்தப்பிதமாக

யவாரசொன்னவார்த்தையு
யானகொன்னவார்த்தையு

சொல்லி னோதத்திலோ	குணத்திலோ பணத்திலோ
சுரதயுத் திதனிலோ	சொன்ன பிசயத்திலோ
கல்லியிலோ திறக்காட்டும்	வல்லமையிலோ கவிசற்பணியினாலோ
சொல்லுமைய ிரரசை	கொட்டுவள்ளலோலோ
சுப்பராமன் தமிழுத்	குதவுஞ்சு குணலீலா
மெல்லயவளிடத்தி	விருத்திறகுறிதல்லா
மேவினாற்றெரியும் போயியான்	சொன்ன சொல்லெல்லாம் (௪)

க௦-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கள்ளச் சிரிப்புக் கொண்டு	மெள்ளயெய்க் கவந்திரோ
கடையைக்கட்டும்	நடவாது

அறுபல்லவி.

மள்ள மறைமலர்த்	தடங்கள் குழுவேளூரின்
னாசரேமாரன் மலர்	வாளிதடுக்கப்போமோ (கள்)

சரணங்கள்.

ஆணைகப்பியென்	றுமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவனோத்தலைமெல்லைத்து	வாடினாலும்நீர் சொல்லும்
நானும்குப்பார்வையோ	வளர்க்கிறீர் தில்லும்பில்லும்
நாடறியாததோதேவரீர்	தந்திரந்தூரநில்லும் (கள்)

காதினிலோ தவந்தி	ரறிவேனுன்றன் குண
கம்பமொன்றிலிரண்டானை	கட்டுவதோதகாது
சேகிசக்களத்திக்கு	தெளிந்தாள் மனந்தாளாது
செப்பும் சுப்பராமன் தமிழ்க்	கருள்வோயும்க்காது (கள்)

க௧-பதம், இ-ம்-வசந்தம், தாளம்-திஸ்ரகதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ	மெனக்குமென்
ஊசுக்கிசைந்த	கண்ணானடி

அதுபல்லவி

குலையம்புகழ்மே ஸுந்

முத்துக்குமாரகவாமி

குணமொன் றுமபோதுமே

பணமென்னதாணமபெண்ணே (அவ)

சரணங்கள்,

அருமையாயெனைவாவென்

றழைப்பதுபோதுமே

யாவித்தமுகத்தைப்பாராத

தானும்பசிநீருமே

யரியசாதலிலை

நடததுகின்றவினோதா

யாருக்குக்கிடைக்குமில்

வம்புவிமீதுதானே (அவ)

எத்திக்குந்தித்திக்கும

புகழுமானுக்கெதிரா

யின்னொருவரைச்சொல்லப்

போமோளடியனமே

சற்றுநோக்காணவிட்டாற்

றோணுதெல்லாபதோணும்

சர்வசீவதாரணென்னுஞ்

சரசச்சிலைடைப்போத்த (அவ)

பத்தன்குப்பராமன்சொலுந்

தமிழ்மேலதிகமோகம்

பண்ணவர்கிலகன்கற்ற

விததைகளுண்டனேகம்

எத்திகையினுமோங்க

மென்னுமான்செயகசப்பாவம்

யேந்திழையெயன்சொல்வே

னெண்ணம்காம்பிரவாகப (அவ)

௧௨-வதம், இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது

சமயமடாயென்னை

மருகுவென்னடாமோடி

அதுபல்லவி.

காமருவுசேலைகுழ்

வேளுந்முத்துக்குமார

கண்ணியனெயெந்தன்

புண்ணியனெயெனக்கு

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ்

சதாராயுனைநான்தேடி.

வாடிவருந்துவதேவவுண்

டையோவொருகோடி.

மிதமில்லாக்கலையி

னிதமும்நான்வினையாடி.

மேதருதுரையேநாம்

சீதமென்மலர்குடி (மா)

அங்கமதுபதறிக்

கொங்கையுமிம்முதேசாமி

ஆசைகவிவுங்கொண்டே

னருளடாநான்காமி

செங்கைமதனன்கனை

பொங்கிவருகுதஜாநஞ்

செய்ப்பவிதுவேனையல்ல

நையவேசொல்லாமெனக்கு (மா)

சந்ததம்பணிசுப்ப

ராமனுக்கருள்

சசியுங்கனலதுபோற்

றூவுதுபார்போகா

எந்தவிதஞ்சுகிப்பே நெழின்வேலேந்துமநீகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குகந்தவைபோகா (௧௦)

க௨-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிடத்திற்றானே சுகமாகவாழ்ந்
தனுபவிக்கட்டுந்தேனே

அதுபல்லவி.

எவளிடத்தினிற்கூடி யிணங்கினுலும்செம்பொன்
ஈட்டமில்லாபோதோ வோட்டற்போரூள்பூமாந்த

சரணங்கள்.

மூன்றுகிணம்பொருந்தி வாழ்ந்தாளேயாளண்டை
முடிப்பேணுள்ளனகையிற் சமாத்தாயெனதுகொண்டை
தோன்றாதாவவர்க்கிவ ளளிரைப்பார்க்கிலும்பண்டை
தோகையநம்பக்கேண்டி மிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவந்தாங்கள் சுழுத்திலிங்கத்தைச்சட்டி
வைத்தாளெத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆணுழைகென்னபா ரணமேயதுகெட்டுது
வன்றுபிடித்தசனி யின்றநம்மைவிட்டுது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தற்க்கை யென்றவளைநாடியே
யிகத்திற்கும்பாத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமன்பதம்பாடி
மண்ணுலகில்மிச மகிழ்சிபறவேகடியே (அவ)

கசு-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்போய்கவாமி
கினந்தினமுமலைத்து வினாய்

அதுபல்லவி.

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு திரிகிறீரடிக்கடி
சிறிக்கியினுலும்வெகு முறிக்கியென்றேநினைந்து
நருக்கருட்செழிக்குந்திருத் தணிகைக்குமரேசரே
சாதனைக்கள்ளிகள்கொன்ன போதனைக்குள்ளாகப்பட்டு (சிறி)

சாணக்கர்.

கட்டழகிதையாளோ	சுலட்சணைய
காசினியி	லுமக்கு-மெரு
கன்யமறித்திட்ட	வபியசுந்தர
காமாதிபீயா	தமக்கு
இஷ்டமெனகொண்டீரோ	வவருடையயீஷ்டத்துக்கு
திட்டப்படியாய்சட்ட	திட்டமதாய்-கெட்டி
கெட்டிவுமைப்போலே	புருஷரைக்கண்டதிலை
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி	சட்டிசுரண்டியமட்டி(சிறி)
கருவிழிகளிரண்டும்	உலகினிஷ்டையாத
காமநிற்க	கரிவண்டோ-வெயிற்
காட்டெதிமுக்கத்தில்	வட்டமில்லாதவிதழ்
கறுத்தபவழக	துண்டோ
மருதமலர்ச்செண்டோ	சூம்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவள்கார்த்தை	யெனனைகற்கண்டோ
உருவத்திலோதிபீயா	வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும்	பண்பானவழைத்தண்டோ(சிறி)
நாளோத்தெரியுமவள்	நடுமுக்குலமுயிப்போ
நான்சொன்னால்	கெரியாது-எட்டி
னாலுஞ்சிகைபிடித்துக்	கொண்டுநன்றாய்நுலாள்
நன்றாய்வருவாள்	மாதா
கேளும்உமக்குத்தகுமோ	வள்ளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவாது	கட்டழகாசிரியோ
சீவலைபழிக்குபவடி	வேலலையென்னபுத்தி
விந்தைசுப்பராமன்சொல்லே	மறந்துதெருக்கள்குதநி(சிறி)

கரு-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சூரிலனீமாமயிலனீமோ கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
சூளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக்குதெந்தனெஞ்சம்

அறுபல்லவி.

கையிற்கதிரீவெலுடைய கண்ணியனார்குளத்திற்
காமாசமேமயிலே கர்ப்பகமேஷபவிலாத(சூரீ)

ப் ப ர ம ஐ ர் ப த ம்.

சரணங்கள்.

புனைகள் குழ்பலதளிர்ப்	பெண்களொருபக்கம்
புத்தமிர் தகலசமுறம்	பூவையரோர்பக்கம்
தன்னிச்சையாயவாவர்கள்	தனித்துவினையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கையினூக்கொங்கையை	மறைத்துக்கொண்டு(குயி)

எத்தனைபூசாபலன்கள்	செய்தனடிபெண்ணே
யெந்திழையென்னவரைப்	பார்க்கவுந்நன்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள்	செய்தவிற்திரசாலம்
செப்புமென்றாமுளதோ	சேயிழையான்கண்டசுகம்(குயி)

தாராவுமயிலினமூர்	தாமரைப்பூப்போலே
தாவித்தாவிவினோராடி	சண்முகனைப்படித்து
நீராடிகாரையிலீந்திர	நீலச்சேனையுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி	லக்கரையாப்பார்த்தவெனது(குயி)

கக-பதம், இ-ம்-பாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணையெய்குற-யெந்தன்
மன்னன் வாட்டுமபுத்தி சொல்லுகிறேன்

அதுபல்லவி.

அகிகசுத்தரையடி	வேலனை மி: நண்ண
யடுத்தவளென்னைப்	பாராமலோராமலும்,

சரணங்கள்.

நிக்கட்டுடையுந்தென்றம்	நேரும்-வளந்
நிகழமகிழ்மலர்	தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள	கருப்புவில்லையனைத்து
சிகரியோத்ததனமேற்	குறிப்பாய்கண்ணாட்டுறும்(மதப்)

சூசைக்கணவனில்லா	வேனையில்-உனது
மீசைமுறிக்கொண்டேன்	துள்ளுறும்
சாஜாயிருப்பவ	ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவிட்டில்	சாவில்வந்ததுமஞ்சாமல்(மதப்)

அங்கம்பதற

வாசைவளர்-உந்

தண்டமெலாஞ்செய்யுறு

மென்வளைச்சேர

மங்களமாய்ச்சப்ப

ராமனையாளுமவடி

வாளமுனைச்சேர்ந்த

வஞ்சியென்றேயெண்ணாமல்(மதப்)

கள-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உம்மைப்போற்சமர்க்த ரொருவரையுங்காணே

முபசாரவாரததையேன சுமமா

அறுபல்லவி.

செம்மையோர்புழந்தேததும்

மேளார்முத்துக்குமார

தேவதெய்வகுஞ்சரி

யோகமகாணுபாலா

சாணங்கள்,

ஆதியிலேவந்ததடி

மானே-யுனக்

காசைக்கணவானினி

நானே

பேதகமாயெண்ணுதே

தேனை-என்றும்

பேராசைகொண்டிருந்

தேனே

காதகர்போல்வந்து

கவைதீர்த்தபின்பெளளக்

கதவைத்திறந்துக்கொண்டு

கம்பிவாங்கிவிட்டிரே(உம்)

சரிகைசேலையொட்டி

யாணம்-தைத்த

சாதாரணிக்கைகவி

யாணம்

வரும்போதணியுமிரத்தினப்

பூணூல்-எனக்கு

வகைவகையாய்த்தரல்

வேணும்

தாலவேண்டிமென்றுநான்

சாசத்திற்கேட்கும்போது

தீடையோவுனக்கென்று

சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்திரே(உம்)

இத்கணையாலங்களுந்

தில்லும்-சாமி

எங்கேகற்றிருந்திரோ

சொல்லும்

சற்றேயெட்டியிருந்தா

லாமே-நயமி

தையலர்க்காசைசொல்லப்

போமோ

பத்திசெய்கப்பராமன்

பத்தித்துக்கோனை

பண்டுசொன்னையென்று

பாவித்திருஞ்சிமானே(உம்)

கஅ-பதம், இ-ம்-தன்னிபாதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேடிசினகித்தநாள்முதலாய்

மோடிசெய்யாமலே

வேடிக்கையாகவேகடி.

யிருந்தறிசெயனடசாமி

கனல்

சு ப ப ர ம ஐ ய ர் ப த ம்.

அறுபல்லவி.

ஆடுமீம்மீரின்மேல்வினை
யாசைகொண்டுநீமக

யாடுமீமேளூர்க்கந்தனை
ராசனென்றுமப்போதே

சரணங்கள்.

எத்தனைநாளாயோசித்து	சித்தமுந்தன்மீதில்வைத்து
கற்றவித்தையைக்காண்பித்து	நித்தமுமனுபவித்து
மெத்சவுஞ்சுகம்பெறலா	மென்றுநாணுபசரித்து
சித்தஜனாலைப்படித்த	யோக்தனென்றேயான்ப்ரமித்து (தே)
எத்தனைநொந்துக்கொள்ளவுனக்கந்தீதஞ்	செய்ததுவென்ன
கன்னியிலிவன்மொல்லாமெந்தன்	மன்னவாஜைகப்பாசன் னு
பன்னுபாணவாநெதிர்த்து	வன்னீசஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிளக்காரங்ககண்டிலென்னே	மெய்கிருன்னிப்பன்னு (தே)
என்றறக்கா கிதும்காந்துநீ	பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
கன்னத்திலுமுதல்கெடுத்து	மன்னுநதனத்தைப்பிடித்து
நன்னயமாசுப்பராமனசொன்ன	பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து	பன்னுநால்களைவிரித்து (தே)

கக-பதம், இம்-காமஞ்சாதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆரென்றுமிரட்டுநீர்சாமி எனக்
காசைவார்த்தையைச்சொல்லி என்னைமொசஞ்செய்ததுமல்லாமல்
ஆறுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன்	கடனுக்கொருகிரும்
நடத்தைதெரியாமலே	மேலிக்கொண்டேன
பூணரேபுண்ணியரே	சொல்வமுத்துக்குமாரே
போதுமபோதுமுபமுறவு	தாருங்கைமேற்பணத்தை

சரணங்கள்.

கொத்துவடமுத்துநாங்	கொப்புத்தாமேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன்	கொண்டாணடித்தீர்எனது
கொவ்வையிதழைக்கடித்து	கொங்கையமுந்தப்பிடித்து
சொல்லியகன்னத்திலிவிடுக்	கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாறுமுணக்	கத்தனைக்கிடங்கொடுத்தாக்
கரத்தனென்றெண்ணினைன்வெரு	பத்தியுடனே

நித்தரித்தங்கடனுக் கொருத்தியருவாளாபோம்
எத்தியெத்தியென்றைக்கு மூக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி(ஆ)

வேணுமேபாவிருந்தாற்சொன்ன நரணயப்படிசெலுத்த
வேண்படிநடத்த வெணைகருச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்ப்பேசினேனென்று யெண்ணினுமெண்ணுஞ்சம்மா
வேசையற்காசுமெ லல்லவோசாயி
தொனாமலனுகினமூத் தொந்திரவுசெய்கிறீர்
துறையென்றாலெனகருகென்ன தூரநிலலும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீர் காரயனைன்னிருகையனே
யாரணைவிட்டுவிடிக்கடி தில்லுமபிலுமமாகச்சொல்லி(ஆ)

எல்லமைநடலாநிலங்கே கொலையெருளினிலுசி
சொல்லுமத்தன்மைசொல்லவார்த்தை சொல்லெறிநிறு இங்க
கலவியெல்லாநரானெருகு வாய்ச்சொல்லிவைத்தபெருக்குண்டு
கையிலிலலாதானபேல லேஷமமேயுமிகிறீர்
மூல்லைலனாச்சுட்டிக் கன்னத்தாடுகளைஎன்வைத்து
முத்தமிடமுகனப்பாற் குடிக்கையெடுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லற் பண்ணவதிராகாணு
மலலுமபசுற்கப்பராமனன்பாயப் போற்றிமெவேலரே(ஆ)

உயி-பதம், இ-ம்-ஆடாணு, தாளம்-ரூபகம்.

உல்லலி.

மாளையெங்கேபோன வனையென்னடிபொல்லா
வடபநிருககிற செம்பொனமலைக்குள்ளே

அதுபல்லலி

வாரேனாபுகழுஞ்சேறு பதியாருகர்பிர
மணியன்பலவாதம் உண்ணுகிருப்பாரே(மா)

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யாட்செய்த குடிமுத
வம்புகளுக்கொண்ட தொம்புவந்தமாரக்கம்தேடி
கும்பஸ்கனத்திலிளம்பிறைபோன்றக் குறிகள்மிகதோணுதே
கும்புகள்கூடி மீடும்புகள்பேசு
கோலங்கண்ட நீவியையன்பெற்ற(மா)

ஜாதிப்புணுகும்பன்னீருமதிமிர்த
கேதுக்கப்படி தற்புததிகன்வந்த
வீதியினிற் பெண்டு
விர்த்தியென நெற்கும்பர
ஜாதிக்கிலலாததொழி
தாண்டங்கத்தன்

ஜவ்வாதுவிசுதேயுனக்
தெநதன்வாய்க்கசுதே-நடு
பிடிப்பதவனுக்கு
சிந்தற்கெரியாதோ
லேதுக்குவிணிலே
குலமவிளங்குமடி (மா)

வண்டாடுஞ்சோலை
குணசீலன் னாளுந்
வினைகளைத் திராக்கும்
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ்
தந்தமணுளன் தண்ணுரு
ஒண்டொளியேகற்
ஹாரங்கைக்க

திருமுன்கொன்றைகொடியாமுன்
தெண்டிரைகுழ்புகொண்ட
வடிவேலன்கொலு
சரத்துக்கன்பு
மலர்த்தாளன்
கண்டுருசிகொண்டு
உடலெதெதாயடி (மா)

உக-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்த-வருந்த-பென்னடாசாமி
வலியமோடிசெய்கிறாய்

அதுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி
கந்தனென்றேசிறதை
தினந்தினங்கோடி
தேவாதிதேவ

யுமையருளிய
யுந்தன்மீதிருகொண்டு
நமஸ்காரங்கள் பண்ணித்
சகாயனென்றேயெண்ணி (வரு)

சாணங்கள்.

உம்மைப்போலபுருஷாரிந்
மனதுண்டோயிலையேவதனை
பொன்னியெனக்குள்ள கடனாகளி
போருமிப்போகருசெய்துவைகத
மன்னவென்னறுனை
வழிமறித்தேடியைப்
பென்னசொன்னுமுன்
பெனக்கிங்கிருப்பதுவோ

கெனக்கொருவருமில்லையே
பெனக்குகருதுசொல்லையோ
துப்போருலென்னதொல்லை
குழனாகும்பொருத்தமா
மையாககொள்வாரிலைதெனையே
பிடிப்பாரில்லை
மனதிரங்கிலை
ராயிரந்தொல்லை (வரு)

முன்னளந்திட்டநாழியினிலளந்து பின்னுமளப்பதோடா-சொல்லு
மோகனக்கல்வெணருலுமபளுமீவரினால ரெண்டாய்முறியுமடா
நன்னயக்காரினைறவெனசொல்லமாறினால் நானையம்போகுமடாவினி
நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனுனாலும நனறுய்குறையுமடா
பன்னப்பன்னப்பழம் களைதபடிக்கிறாய்
பட்சமவன்மீதிற கொண்டுதடிக்கிறாய்
இன்னம்வீணய்மனப் பாலைன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிறாய்(வரு)

பூனைக்கட்டுதோழந்தன்னில்வந்து மதயானையைக்கட்டுநீரோதாகம்
புதிக்கக்கிடைவகையறிந்தே பெறுகின்றொன்றுவெட்டிநீரோ
முன்பரவசஞ்சொன்னபடிநடந்தவனைப் பண்பாய்கிட்டி.
வானவர்கள்புகழ் லள்ளிமணவாளனே
வாணனைப்பெயர் கொண்டருளுளானே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளானே
பூசுப்பராமனுக் குதவுதயாளனே(வரு)

உஉ-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைக்குட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்தீரோ

அறுபல்லவி.

ஐம்பணிக்கும்வேறார் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தந்தெரியாமெலந்தன சித்தத்தைக்கொடுதேனச்சாமி(மோ)

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்குச் சரியா-முன்
நானையிலவேண்டியிருந்தது முறியா
ஏனுமக்கிந்தமகிடசி நிலையா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்தசாதேக டையா
வானவருலகின்வாழ லவேன்றெண்ணி
வீணிலெந்நொழும்வள்வீட்டில் வீற்றிருக்கின்றிர்
காணுவதோவரிதாச்ச காணியாட்சியவளாட்சி
வனுந்தனுக்கினிவீண்பேச்சு யிருந்ததயவெல்லாம்போச்சு(மோ)

என்னை விடவுமத்ரவ	எழுகா-நீர்
யெண்ணையகன்கெடுகோணமர்	முருகா
என்னோமுனனைநாநினைந்	துருக-நீ
நிப்படியுமவிடலாமோ	முருகா
மன்னவனேயுனக்குநா	என்னஞ்ஞறையெய்தேதவினா
யன்னீதஞ்செய்கிறீர்	கன்னிவதைபொல்லாதலகை
சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச்	ஞதுக்காரியெனமுசொல்லி
வுன்னிடமனதுகெட்டு	யென்னைநட்டாறறிவிட்டு(மோ)
சந்திரமயிலைமல்காரும	வேலா-பததன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு	கடலா
சந்திரவதனவள்ளி	வேலா-சாமி
சுகலபுவனபரி	பாலா
வுந்தனதுயிதய	மிதவிதமாகுமென்று
யெந்தனுக்குதெநிற்கா	லினைத்தீவுணைச்செருவேனா
கந்தரேசதிபொலலசுது	காமதனுரோகமகிண்போகாது
வஞ்சகந்தான்மறவாது	வந்தாறுமனமெவாவ்வாது(மோ)

உரு-பதம், இ-ம்-ஆகிரி, தாளம்-ஆதி.

பலலவி.

சிறுதைவாடுதெயுனை-நினைநதுநினைநது

சிறுதைவாடுதே

அதுபல்லவி.

சிறுதைவாடுதூந்தன்

யந்தரந்நனினைது

சந்திரவதனநேடி.

வாடுகெனீடியதுபேரிந(சிறு)

சாணங்கள்.

நொடிப்பொழுதுகோதோணுது

விடியவியுமட்டும

வடவாகனியோபெரும

கடலிறறுருந்தபுல

கனிவன்பொடவே

வுடன்பெருமூச்செறித்து

படியிலெனைவிதித்த

தடித்துத்தாமரையிலைத்

நூறுயுகமாக

வீழ்சித்திருந்தும்

காடைக்கவலையிச

மிடலுக்குளநீளநேகம்

களைவாதுசேரவே

மையகதிகாணவே

பாவிடுதல்வதைநொந்து

தண்ணீர்போற்றவித்தெந்தன்(சிறு)

பன் லீர்வென் லீரைப்போற்
சன் னைத் தலைசுறழ்
வரன் குயிலகவ
வன்னமுமநூந்தாமற
வாசையாகிலகடி
இந்நேரம் மன் மதன
சன் னைதமறிந்திந்தச்
யென்ன செய்வேன்காட்டி

பற்றறுமீரகச்
யாட்டுவதுமகலாமல்
பாருதன்கணைநாவ
சொன்னதுமபொருந்த
நேசமுடனேவாடி
கணைத்தொடுதெய்யவே
சமந்ததில்வாராவிட்டால்
வினைப்பிரிந்தமான் பேரல் (சிங்)

மலரணைமேலிருளருங்
நிலையாதேகொக்கோக
பலபலவிதமாகப்
கலவைப்பொடியைப்பூசி
கருணைவகையறிது
கனிவாயிதழைத்தந்து
நலஞ்சேர்கப்பராம
நாடியுமிணங்காத

கடியொருமையாய்
நிலைபதனையழிந்து
பரிமளமஸ்தூரி
பலவைத்துயிலாகவிசி
சரதவகைபுரிந்து
தனதாய்முறைமைக்கொண்டு
னயநதுவாக்குமுக்கடவனை
னலாதானமிகமெலிது (சிங்)

உச-பதம், இ-ம்-ஆடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கையினிலரொக்கப்பணமும்கேளடி-கடன்சொல்லவந்தாற்
கதவைச்சாறறித தானைப்போடடி

அதுபல்லவி.

நையல்கீரகம்ப
தாய்க்கிழவிசெய்கை
பெயென்றுவினை

ஐந்திதொழிபுவித்தை
கேட்டுக்கோ
வப்பெனன்றெவன்னை (கை)

சரணங்கள்.

மஞ்சளவலுக்கொணந்துப்பிபாண்மேட்டுக்கோ
வாங்கித்தின்னவிரைந்துபொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிபிலிக்குவொன்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வேண்டுகென்றேயெண்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாக்கொற்றவாறுவொன்
விடாகத்துடனேமேயிப்

பாக்குவெற்றிலை
பட்டுபட்டாவளி
நேடித்தருவாராகில்
பேரகச்சொல்லடிமானே (கை)

வருதவன்பின் னும்தாந்நென் றெண்ணிக்கோபணங்கொடாவிட்டால்
வஞ்சிநல்லாய்க்காலைமுடக்கிப் பிணிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமிலை
இதெதொழிவாக்குந் சூதுதா னுமில்லை
இனறைக்கொருநா றுபொன் னெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றற்றவனிஷ்டமபோல நடந்துக்கொள்ளாமானே (கை)

பண்ணுவதாநம்பசா திக்கென்ன வஞ்சமாபாவிபெயர்ருமொந்தை
பாழிலினாக்குந்தண்ணீர்க்குததா னென்ன பஞ்சமா
கிணைஸ்தனங்கள் வயற்றில்விழுத்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யீவாரோசொலமின்னே
பண்ணலவும்கப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாவித்திடெம்வடிவேலனை சேலத்தவர்துதிசிலனை (கை)

உரு-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீரிப்போ
வருகா திருநதா லென்செய்வேன்

அறுபல்லவி.

வையகம்வேளுர் மூத்துருமரசனே
மா துருறவள்ளி மகிழுஞ்சக திசனே

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்பேற் றுவதே
மாக்குபில்களுங் கூடக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் லிம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
கார்வலாயுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருவிதமாய் நெருதே
சீருச்சக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரிவையெனக்குமோக மீருதே
பஞ்சணமீதில்வினை யாடி
பத்தன்கப்பராமன்பதம் பாடி
வஞ்சிதமாகுரீரென்னை கூடி
ரெண்டினமாகுதேபென்ன மோடி (மை)

உக-பதம், இ-ம்-சாலேரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேனையெனை மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அதுபல்லவி.

தேனூர்மொழிக்குயிலே	தெய்வலோகத்தமுதே
சித்தமெனியமன்	மகப்பயல்வாட்டுறான்
திசுழ்சண்பகமந்தார	மிகயெறியும்வனத்தை(மா)

சரணங்கள்.

இந்திரீலமோசேலோ	விருபுருவத்தடியி
லிலகுய்விழிகள்வகை	பாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று	முலைமேலொளிதர
மன்னுங்கொவ்வைக்கனியோ	வோதடி
சந்திரவதனாமோடி	சமயமிதல்லாவாடி
தக்கவாநடத்துங்	கொக்கோகவித்தையின்படி
சாரடிமையல்	தீரடியெனது(மா)

காதல்கொண்டேனுனது	கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிமை	தேகியே
மாதரோனுமின்களுண்	மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற்	போகியே
போதாருந்தியைநாவாற்	புளகித்திடவேரீகி
போற்கலசமுகடு	மழுந்தததமுலமுகம்
பாரடிமையல்	தீரடிஎனது(மா)

இன்னமுதேசியாட்டி	வெனக்கிசைந்தகண்ணாட்டி
வின்னந்தயகில்லையோ	கூறடி
பொன்னேபருவமகிற்	புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேயமனது	தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற்	றயங்குவதென்னோபேவி
சந்ததம்பணிசுப்ப	ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச்	சாந்துவேரொனைமட(மா)

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிகையம்,

உ-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நெத்தந்திரேந்திலே நீராடுங்கரைதனிலே

நெரிங்கியுடமைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரையா

அறுபல்லவி.

நெத்தியாமயிலேறுங்கந்தாநீரவஞ்ஞெழீர்முழியாய்

நிற்கமயிலிலேசொக்கயிலேபக்கநதனிவிநுந்தேன்காமி (நேத்தந்)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த

கின்னம்போலங்கனமும்

பவளவாயுங்கருங்குழலும்

காட்டமிடலாமனமும்

இச்சகததிற்காணைநத

லட்சணங்கைபோலேபெண்கள்

இந்திரலோகாமம்பையின்

மேந்தவுலகரிவையோசாமி(நே)

முத்தாளிலென்னிடத்திற்

சொந்தம்போலவந்து

முத்தமுத்தாய்சாம்பாடி

மோகமதைத்தந்து

மன்னவாயுன்னினவுகொண்டு வண்ணங்கண்டொருநாகமுண்டு

வாருமையாமென்றுரையே

திருமையாமென்கவலை(நே)

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள்

பேதமையைக்கண்டு

பேரூலகிலாட்கொள்ளுவார்

புருஷரிதுவுண்டு

மேள்ளுதமிழ்கப்பாரமன்

செய்தததுக்கருளுந்

திருவிடையோயினிசகியேன்

சேவன்கொடியுடைபோய்(நே)

உ-பதம், இ-ம்-பிஷ்ஹரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டவரிட்டேனென்றுசொல்லடி

என்சுறாமியைக்கண்டு

கண்டுவினயண்டினவ

ளிரண்டாயிரந்திரைகந்

அறுபல்லவி.

என்றைக்குமொருநாளையிற்கண்ட

சீரோலபேய்ரமை

கொண்டுவருகையபடு

வண்டையிலேயிருந்தவ

மென்மொதமாகவிற்கு

வண்டாமேயிருக்கின்ற

மண்டலம்புகழு

முத்தண்டவடிவேலவற்கு(நே)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்னநான்
சுப்ரமஞ்சரீதின்வைத்து
தப்பாமலவாசிக்கையை
தப்பிதமோவொணையுமிலை

பெஞ்சியிலீரமில்லாத
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக்
அஞ்சாமற்பகரீயின்னங்
வஞ்சியின்சேகமமென்சாமி

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய்
சித்திரையிற்கண்டசொற்பனமேபோ
புத்திமோசமாச்சுதிக்கொ
பத்தன்சுப்பிரமன்போற்று

முப்பழமும்பா லுந்தேடி
சுப்பிரமணியதேவயென்றுந்
யெப்போதுமறந்திருக்கத்
யிப்போதுமறந்திருக்க (தெ)

பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பெஞ்சுகெஞ்சுவதைக்கிறுன்
கொஞ்சநாழிவாராவிடி
பஞ்சபபொடாமென்றுந் (தெ)

நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
லாச்சுதன்றோவுந்தன்
ருத்தரைநொந்ததென்ன
முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு (தெ)

உசு, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய்

சுகியே

அதுபல்லவி.

ஆகிமுலப்பொரு
கோதிலாதகை

ளானசர்வேசனைக்
வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தூழைக்குங்ஊடப்பமலர்
தாராளமாயென்னுரை
இழைக்குமாரனென்னுமோ
எய்யுமலர்க்கணையா

தாரழகனைபுல்லி
தண்போலேச்சொல்லி
ரினிமைதங்கியவிலி
லுய்யமுடியாவல்லி

இதங்கொண்டுதழுவவன்பிடுபெல
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிசைந்து

விதந்தங்குகரவிரைபுது
மருவவிதுதருணமா
(மெனமொழிதெ)

மாசிலாநற்பர
வடங்குமுத்துப்
புயங்குசித்தக

காசுரீடிசுப்பரமஞ்ச
பந்தலுநாட்டிய
கந்தவார்பூட்டிய (அ)

மண்ணாடனத்தையும்
கண்ணாடிகள் சிதரப்
மலர்மெத்தை யின் பிசைச்
பலவுச்சிதமிதி

வாசமாலை
தேகலாவு
வளமிகுந்தரதி

விலைகொளத்தக்கநிலை
படங்கள் மிகக் குலவி
சலவைச்சல்லா விரித்து
களப்பப் பநீர் தெளித்து

விலாசநீடியே
முலாசமேதரு
மாரணுமதிசயிக்க (அ)

யஞ்சகச்சாயவற்கவகைகளாந்த.

கொஞ்சிக்கொச்சுவெள்ளிலைக்
கூடிப்பலலிலைகள்
வஞ்சியேசுப்பராமன்
வானவர்போற்றுஞ்செந்
வகையெதுவோனதை
ஜகமுழுதெக்கணு

கொழுந்தின் சுருள் மடிக்க
குரைவில்லாமலமுடிக்க
வாழ்த்துந் துதிக்குகந்த
தேனையுக்கணமெத்த
ராமதைக்கூடியே
மோடித்தேடியே (அ)

நட-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

அடிக்கடிக்கையைப்பிடிக்கிற
இவராரடிக்கையே

ரிவாரடிக்கையே

அதுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித்
திடத்துடனெதிர்
துமிக்குகளப்
சோதிப்பதுபோலேரி

தாலுமவிடேனென்று
மடக்கிடக்கித்
தொடுக்கிறார்மனஞ்
யாசத்துடன்வாதிட்டென (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாபிவ
திண்டவுந்தன்
ரேந்தவிதங்களசெய்
தென்னுளநதான்
மந்திரத்திஸ்மாவ
மாட்டேனென்றால்விட
முந்தானையப்பிடித்
ரெப்படிதொடவோங்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படியடி

ரெந்தனைத்தொட்டுத்
தகுமோ-அங்
தாலுமதற்கிசைக்
புகுமோ
கனியும்விழுமோ-வர
மாட்டேனென்றயெந்தன்
திழுககவுமில்
()

சம்மதியாபெண்களைத்	தொடர்வது
தான்புருஷத்	தலமோ-மன
ராமியமில்லாவகை	செயததுவே-நல்ல
ராஜருக்கென்ன	கனமோ
இமமலர்ச்சோலையி	லென்னவருத்தமோ
வேந்தனென்னையறிந்தாலாகுந்	திருத்தமோ
நமமையெவர்மதிப்	பாரடியுரினில்
நாடிச்செல்வேலிவ்வகை	தேடிக்கொள்வார்பெரும்பகை (அ)
விருப்பமுள்ளவர	லிவர்கண்ட
வேளையிற்	கடாளோ-காலங்
கருப்பினிச்சுகந்	தேடுமோமற்றக்
காரியந்	தேடாளோ
இருப்புத்தூணைச்செல்	லெரிக்குமோ-நரி
யெதிர்த்துச்சிவகத்தை	கெலிக்குமோகட்டை
நெருப்படையுநதேனி	மொயத்திடுமோவந்தி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி	லார்செய்பவர்பாரிப்படி (அ)

கூக-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவியின்னம்வே	தேவேண்டுமோசாட்சிலுன்றுபோதும்
மிலைபிலையென்றுகோடிபரசை	மெடுத்துரைக்கிறோபோம்

அதுபல்லவி.

மகிதலழ்வேனார்முத்	தையனையந்த
வஞ்சியுடனேகூடிக்	கொஞ்சியணைந்துட்ட
மைமகுறியுமஞ்சள்	வாடையஞ்சொல்லுவதே (இ)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலும்	மென்செவிகுமோரது
வென்னத்துக்குவிண்	பேசுக-அவ
னின்னேரமெவகெங்கே	தேடுவாளோபாவ
மெழுந்திருமநேர	முரசு

புத்தியில்லாதவள்
போதிக்கிறீர்மெய்போற்
வித்தைதொழிலெல்லாங்
மீறுநசம்பட்ட

நன்னாப்பேச்செலாங்
நடப்பினிலேறின்பந்
னாட்டமதேனினி
நாயகியைப்போலே
லர்னமயில்முருகேசுரே
வாதிக்குறீர்மெய்போற்
மனமதவேடங்கொண்
மகத்துவமல்லாமுன்

ஐயமாகச்சொல்லு
வாய்நீங்கிங்குலகும
தாகட்டிங்கண்ணாடியைப்
தடையாளமொன்று
கையிற்றிருட்டிருக்க
காட்டுகிறீர்மெய்யோ
சையோகவேளைதப்பிப்
சந்ததஞ்சுப்ப

போலீரெண்ணுகிறீர்
சாதிக்கிறீர்ந்த
சுட்டிவையுமுந்தன்
போதேதெரியாதோ (இதை)

கண்டதுதானிந்த
தருமோளன்னமோ
யாகிலுமுனனாசை
வருமோ
சாதிக்கிறீர்வீணாக
சாதிக்கிறீர்நேவர
டக்குரீரடிய
முகத்திற்குரோணுதே (இதை)

வார்களைமுகக்குறி
மேகே நல்ல
பாருங்கன்னத
போதாதோ
உநதன்சித்தெலாங்
னாட்டிகிறீர்நல்ல
போமபோமலோலரே
ராமனறுநிவேலரே (இதை)

நஉ-இ-ம்-நீலாம்புரிதானம்-அடதாளம்சாட்டி.

பல்லவி

காதலனைக்குத்தந்த-கண்ணாளைமெள்ள
னைவசப்படுத்திகொண்டாலோ

அதுபல்லவி.

மாதர்பணியுட்புரி
வாலைக்குமாரனின்னம்

வைநீர்நினைபெற்ற
வரக்காருநையால (கர்த)

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற்
சோமனுந்தனலாகத்
மேலேமன்மதன்களை

சு. வபரவிச்
தூவ
பேர்வய்யம்

வேங்கைபோல்போல்மாருதந்	தாவ
பாலன்னகசுகதகம்	நோவ-யான்
பரதங்கிகிறேன்பகல்	ராவாய்
பாலப்பருவா கணனி	வினைப்பிரியவைத்தும்
பாதகியாரேர	மயக்கிமருதையிட்டாள் (கா)

அரைக்கணமென்னையே	நாடி-யவ
னரைக்கணஞ்செய்முவான்	மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண்	டாடி-யவ
னரைக்கணமவ்னிப்பான்	பாடி
அரைக்கணமென்னைவா	தாடி-யவ
னரைக்கணமென்னைமுத்	தாடி

இருவருமிப்படி	யினியாபா லுமநீருமபோ
விரூதநேசமெல்லா	மறககவைத்தாபாவி (கா)
பனனாவென்னிறுபா	லாச்சே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்க்கைத்திட	லாச்ச
அன்னொசான்னொசால்னிஜ	மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய	ராச்சே
இன்னேரந்தலேகுனிய	லாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்செனம	மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன்	தமிழுக்குகவுமவேலன்
சர்வலோ முமுய்ய	சாயுச்சிடமீவான்வெய்ய (கா)

௩௨-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ருபகம்

பல்லவி.

என்செய்வேனான்-யுரையெனெழின் மயிலேநாதன்
பிணங்கிலைகொஞ்சமேனு மேறுமயந்தெரியேன்

அநுபல்லவி.

கன்மனதேதா நென்றுமுன்னங் கண்டதுணடோவிண்ணங்
கருதுவேனுவருநவைக் காசினிமேலடியேசகியே (என்)

சரணங்கள்,

வஞ்சிமேநான்பஞ்சணையிற்	றஞ்சமெனநாடி
மருவவென்றேகாலவருடி	வணங்கினேனாக்கம்
உருவையுண்டோடினாதுலிண	னெஞ்சிரகக்கமறியேன
கெஞ்சிமேவேனுவஞ்சலித்ததத	மிஞ்சினவன்றனைககியே (என்)

முகத்தருவாயெனவே
மூப்பழத்தோடமுகருங்க
சித்திரமிரங்காயிடுந்
பித்தனைப்போற்பேசினது
பாடவகாணமுதலாம்
பலபலவாலிகனமும்
னாடவந்தருகென்றே
தாடனமுஞ்செய்திலேனே
பங்கமன்றோயினது
பருத்தசடைமுடியினி
அங்கமரையானவனே
திங்கனெனுஞ்சகரன்போ

மோகமதாய்ப்தல்லி
முன்னமவைத்துச்சொல்லி
சேர்ந்துமெலவலனைந்தேன்
வெத்தனையோவடிசகியே என்
பகருவகனதெரிந்தே
பரிவுடனேபுரிந்தே
வகத்திலுன்னவெனனைத்
பேடியோடிவடிசகியே (என்)
கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
மெலன்பட்சமுடன்கங்கை
வஞ்சுப்பராமனேத்துங்
வெவகுங்கண்டதில்லிசகியே

எனசெய்வேனே

நய-பதம்-இ-ம்-அடண-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

அரைக்கண்ணுடையானென்றே யார்க்குந்தெரியாதே
வலுக்கிரய்வாயைமுட்டி

அதுபல்லவி.

தரைப்புழமுருளை
தந்தி முகனைச்சேயரல்

தனுவரைவோரேசனை
தந்தபுரளீசனை (அரை)

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தோனென்னமுரைமை
முனிந்துரைத்தகமிழினில்
தக்கன்மகட்குத்திற
தப்போயிதுவுமுனசொல
கருத்தாயோதவந்தாய்முன்
கவரவமாயவர்க்கோர்
வுரித்தரமுந்தனைப்பார்க்க
வுச்சிதலார்த்தையெல்லா
எத்தாய்முப்பரக்கையி
இருவருரொருவகையா
பத்திசெய்சுப்பராமன்
பரிக்குமவழியில்லாத

யென்முன்மெல்லாது
முத்தமதிதெசெல்லீது
றந்தாணெண்ணரைக்கண்ணை
தானினிவிளக்கைகண்ணை (அரை)
கண்ணப்பெனச்சிலுண்டு
கண்ணனித்ததுமுண்டு
வுள்ளதரைக்கண் தானே
மொடுங்கியதோசெந்தேனே (அரை)
யெரியச்செய்தாய்நகைத்து
யென்செய்கிவிடபதைத்து
மணியுஞ்செஞ்சடையானே
பருத்தவெண்விடையானே (அரை)

ங்ங-பதம்-இ-ம்-சாவேலி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

உனக்கேனிந்தபதட்டம்-இவ்
கொருகாற்செல்லுமோவவனிஷ்டம்

அதுபல்லவி.

தனக்கேழில்லாமல்மானத் தரணியெங்குந் துற்றினன்
சன்யாசிகீர்சொல்ல சமுசாரியோநாநல்ல

சரணங்கள்.

ஆனையைப்பூனைவெல்லப்	போமோஉன்னாமல்
அரற்றுவதற்காறிய	மாமோ
பானையிற்றியோட்ட	லாமோ-வினே
பதற்றுவதற்காறிய	மாமோ
கானில்மேவும்பனைக்	காட்டுந்நிசுட்டி
கலருவதனின்சல	சலப்பொட்டி (உனக்)
சிந்தையேனிடென்ன	கோலஆசற்றேனாற்
செல்லாமிதன்னிடமவள்	ஜாலம்
முந்திரனென்றவட்கிஞ்	ஞாலம்-தன்னில்
முனோத்ததென்னமோகேடு	சாவம்
பந்திவிசாரித்திடுவாள்	பட்சமிருக்கியென்குறை
பையரவணிந்தவன்	னையனையெனக்காதை (உனக்)
காதலுக்கினியவென்கண்	ணாளவொளிருங்
கானக்குறவள்ளிமண	வாளா
தர்வவிழ்ப்புகடம்பணி	தோளா-பண்டோர்
தையலுக்குதவிய	தயாளா
ஓதுஞ்சுப்பராமன்	தமிழுக்குதவிஞ்சிலா
மும்புரவறும்மரவு	மொளிர்வடிவேலா (உனக்)

ங்ங-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிலென்றேவினா-யானமட்டுமபேசுகிறாய்
அறிவேனடியுன்னுண்மையை

ஆ து ட ல ல வி.

தவழ்யார்த்தபணி

நந் ககெழ்வமோவாது

மயிலைவாழ்பாவிசன்

யொந்தவிதத்தா ளெனனை (அவ)

சுரணங்கள்

யெவரென்னவினைசசொனன

யோ துவரவர

அவலசாககிட்டுற

லஞ்சாமற்கொஞ்ச மேனும்மகங்கொண

ரிழுத்காம்வலியசண்டை

மெழுமபுகேகபொருதொணடை

யிடித்தபழங்கதைபோ

டெண்ணிப்பாராமல் (அவ)

கவைபுள்ளவரைக்கும்

வலப்புக்கொடேதிரிந்

எய்தவனைவிதித்து

யிளபபங்கண்டுசெரிண்டாயே

வசைத்தேயுடலெடித்தாய்

வருபவனைவிடுத்தாய

அமபைநொத்ததுபோல

யேனைடிவாயைமுடாமல் (அவ)

௩௩-பதம்-இ-ம-காமபோதிதாளம்-ஆடதாளம்.

பல்லவி.

நேத்திராத்திரிபோன-பெண்ணிடுயிதுவெல்ல

நிலவரமரகஉற்றுப்பாரும

ஆ து ப ல் ல வி.

பூத்திருக்குஞ்சோலைகூள்

புண்ணியேந்தக்

கழுக்குன்றத்தன்னிலமேவும

கன்னியுமகானல (நே)

சுரணங்கள்.

திருட்டுவேளையிலேநீர்

திருட்டெல்லாமவெளியாச்சு

திருட்டுப்பாலுஞ்சினிற்

பிரட்டிவாயிலுட்டிய

திருட்டுத்தனமாய்செல்லுந்

மிரட்டாதேயுமபோய்குவாமி

தேனுமபாகுமகந்தாணடிம

பெணவிடந்தவிதியினை (நே)

பஞ்சனைமிலேயத்த

கொஞ்சியிதழ்கடித்த

மஞ்சிசன்னதமேறி

அஞ்சுவாய்திரந்து

வஞ்சியுந்ருமகடிக

குறியிருசகுதேபாருப்

விதிசப்பிவிதியில

கெஞ்சிகெஞ்சிபேயுடைய (நே)

பாதிரிவில்வந்து	வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோவுமக்கிது	வேதகிரிவாசரே
காதுக்கின்பங்கருடஞ்	குதெல்லாமோதுகிறீர்
ஒதுஞ்சுப்பராமணக்	குகந்தருமீசரே(நே)

௩௮-பதம், இ-ம்-சுருட்டி. தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான்பெண்பிறத்தேனே-இன்னம்
என்சாமிவரக்காணனே

அதுபல்லவி

ஆதரிக்குமெந்த	எழருதுரையைபெய்தப்
பாதகிகைவசப்	படுத்திக்கொண்டாளோவையோ (இத)

சுரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன்	கையிலவைத்திருந்திப்போ
கைநழுவிவிடுத்தே	கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவாசைகொண்டு	மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேறிகநான	மனமகிழ்ந்திருந்தேனே (இத)
காலக்காலமாயிருந்த	கண்ணாளனதுமனநிற்
சுருதாமற்போனதாற்	கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலநிறக்கிளியை	வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற் கொடுத்தத்திகைக்கலானேன் (இத)	
ஆடுமயினமேல்வரு	மழகனைக்காண்பேனே
ஆகிராட்போலமகிழ்	பூண்பேனே
பாடிப்பீவுஞ்சுப்ப	ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ	துமவாழ்வேனே (இத)

௩௯-பதம், இ-ம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதில் பாசம்வைக்கலாமோடி.
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அதுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று	ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி	மோசம்போகலாமோடி.

சரணங்கள்.

சித்தங்கரையநமது	கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடரென்றல்லவோ	தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்மீதி	வருகிறவர்தலையை
தடவியவர்தேடுந்	தனத்தைப்பறிக்கவேணும்(வே)
ஞாலமீதினோ	நாளையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார்	நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவோகலி	காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாம்	தூற்றிக்கொள்ளவேணும்(வே)
காமன்கலைபடித்துக்	கலவிசெய்பவன்றன்னை
கண்யனென்றவன்பாலிற்	கருத்துவைக்கப்போகாது
நாமொருவர்செய்குதாலே	மாறலாமோடி
நம்பினைச்செம்பொன்முத	நாமிங்கறிவதேது(வே)

சயி-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, அடதாளம்,

பல்லவி.

வருவதானாலவரை வரச்சொல்லுநானங்கே
வரக்கூடாதடிமானே

அதுபல்லவி

சிருமணியிழைத்தொளிர்	செய்கதிர்வேலேந்துங்
குன்றைக்குடிக்குமார்	னின்றைக்குகென்வளவுக்கு(வரு)

சரணங்கள்

கொண்டகணவன்செய்யுந்	தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி	நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுத்தி	கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லுவோர்	மொழிநில்லாது (வரு)
ஒண்டியாய்ச்செல்கேற்ற	மென்றுமனங்கோணாமல்
வண்டிலவுந்தேன்மலர்	வாடைமிகப்பூணாமல்
மையிருளினிலய	லார்கள்கண்ணிற்காணமீன்
வந்தாவிஷ்டமபோல்மகிழ்ந்	திருக்கலாமெனச்சொல்லீ(வரு)
ஆசையோகணக்குக	ளில்லாமற்பெருகுது
வானதாகட்டமென்றால்	நெஞ்சமுருகுது
ராஜவியில்பத்திர	காளியொன்றிருக்குது
நடுவேவந்து	தடுக்குது(வரு)

மாசிலாதவெண்ணைப்
மணிலேனையிற்றனியா
வீசுஞ்சூரியப்படைபுழம்
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி
கன்னியரிருவர்கள்
கனகமால்வரைமகள்
பன்னங்கலசமுனி
புகருமகி

என்னாருயிர்த்துணைபா
யிட்சணம்பால்மாறாம
என்னசொன்னாளென்றவ
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற்

பேசும்பன்னிரண்டு
வறங்குஞ்சமயங்கண்டு
விளங்குமிடைபிற்பூண்டு
வேஷமாறாடிக்கொண்டு(வரு)
களிப்புறும்நேயனை
கலசப்பாலுண்வாயனை
பாவிப்புழுதுயனை
வபாயனை (வரு)

யிருக்குமயிர்தவல்லி
லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
கிதவவார்த்தைகள்சொல்லி(வரு)

சுக-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், அடதாளம்.

பல்லவி.

கைழிப்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்திரோ

கடனாலெழுந்திருஞ்சாமி

அதுபல்லவி.

ஐயோதென்பழனி

அம்மான்மகளானாலும்

யழகுக்குமரோசா

சும்மாய்வரப்போராளோ(கை)

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன
வழகுமாப்பிள்ளையானால்
வேசைக்குக்காசில்லாமல்
வினாயந்தாளீரெங்கள்
தெந்தினன்பாட்டுப்பாடி
கிடீத்துச்சிரித்துமெள்ளப்
புகதகிசைசாரத்திலென்
ஆரியக்கூத்தாடினாலும்

காசைவிடவும்போமோ
வளவுக்குச்செல்லலாமோ
கேதேபிரியமுண்டோ
வீட்டுகிழிவிவைவாள்(கை)

திருநாமமிடவந்தீர்
பசப்பிக்கைப்போடவந்தீர்
மனதைமயங்குகிறீர்
காரியத்தைவிடலாமோ(கை)

சஉ-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடா சாமி-உந்த

னசைப்பயிருகைவிசைப்பும் பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களைத் தம்
வையனேமெய்யனே

வேளூர்தனில்மேவிய
பன்னிருகையனே(அறி)

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக்
வெருவாயுன்மனஞ்
வெறுத்தவர்போல
யேண்டியேண்டியென்
வதுக்கோவென்னுடன்
வதுக்குவஞ்சுவா
இருந்தும்மிட

கடைக்கண்ணுலெனை
கருணையுள்ளோர்போலப்
கதையெடுத்தோதுமுன
விடையுயர்ந்தவன்
வீணுக்குழைப்பாரென்ன
விறந்தநடம்புரி
வெடிக்கையாய்வரும்
வேசைக்குங்காசுக்குந்
மேதகிநாணுன்குஞ்சு
வீணைசெகொண்டினுள்ளென்ன
பாசமதாமசுப்ப
பாடுமென்னுடனே
ஆசைவார்த்தைகெட்டு
வன்னாட்சொன்னமொழி

கொடுத்துக்கொடுத்து
சலித்துசலித்து
பிசுவுகள்செய்கிறாய்துசையே
றேசுநீர்பேசுநீர்
வாதுகள்செய்கிறீர்
என்றெண்ணிப்பாராதீர்
கருத்தைமெத்தவும்(அறி)
மிரட்டிமிரட்டி
படித்துப்படித்து
றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
தந்தைமுத்தையனே
றெண்ணிமயங்காதே
சந்தரமயின்மேல்
வாடிக்கைகள்மெத்த(அறி)
தொந்தமதல்லவோ
சொந்தமதல்லவோ
பலன்கண்டேன்சாமி
ராமன்செந்தமியுழப்
கடுமும்முடைய
மோசம்போனேன்மிக
லிணைவரைக்கண்ணென்(அறி)

சாந-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்றைசக்கண்ணுளனை
யழைத்துவாடிமானேகண்ணுளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சுழ்
கருணாகடாட்செனங்கள்

கச்சிகரில்வாழும்
குகிரிவரதனை

சரணங்கள்.

மாங்குயில்குவுது
பாங்கியேமன்மதப்
திங்கள்சுகையெலன்
தேமற்படர்ந்தகொங்கை

மருவவேதாவுது
பயல்கணீமீறுது
னங்கமெல்லாந்நோகுது
விம்மிமையல்மீறுது(அ)

சிந்தையிற்றுயர்மிக
சித்தசன்கணையாற்காம
எந்தவித்தத்திலேனுமிந்
யேந்திழையெயுன்கட
அச்சுதனாமெங்கள்
யன்பர்க்கமலத்
இச்சையுள்ளோர்கள்பா
யிங்குவரச்செய்தாலுனக்

மிகுந்துவருகுது
லாகிரிபெருகுது
கழைத்துவருவது
னிசையாவிடிற்றாளாது
கச்சிகர்வாசனை
துரையுமதிநேசனை
லீருக்குஞ்சகநீசனை
கிகத்திற்செய்வேன்பூசனை(அ)

சச-பதம்-தோடி-அடதாளம்,

பல்லவி.

இத்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே என்னுசைக்கண்ணாட்டியைச்
சேராமலெந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அதுபல்லவி.

அனினேர்விழிச்சிறிடைச்சி
அருமைத்தெரிந்துமொசஞ்
வளருநேரப்பொழுதே
வரவரமோக

துரைச்சியெந்தன்
செய்தாளே-பாவி
யுகமாகுதே
மீறிவிதமுருதே(செ)

சரணங்கள்,

சித்தினியிவளென்று
மெத்தைதழீதெனின்சென்று
மஸ்தகமாற்பினின்
மன்னத்தேனீக்குப்
தத்தைமொழியினுளை
விற்தையெமறந்தாளோ
குனிரந்தவேளையிலவந்தே
கும்பஸ்தனங்குழையக்
கும்பஸ்தனங்குழையக்
மையன்மிகவுன்பூட்டி

மெத்தவும்பிரமைமொண்டு
முத்தமிட்டுக்கொண்டு
வளருஞ்சேர்சந்தனம்பூசி
பந்தயங்கள்பேசி
கைத்தலத்தாலணைத்த
மீண்டும்பொருந்தாளோ(தெ)
குலவிமார்போடணைந்து
கட்டிமனமகிழ்ந்து
கனிவாயிதழைத்தந்து
பல்குற்படத்தைக்காட்டி

துன்பமணியுங்கிருஷ்ண
சுகந்தரவருவானோசீமாட்டி.

ஜீலைப்போற்பாராட்டி.
யென்கண்ணாட்டி.(தெ)

சுற்றேசெய்துமோடி.
விந்தையாகப்பாடி.
சித்திரையினிற்கண்ட
நினைக்கநினைக்கபெரு
பத்தன்சுப்பராமன்
முத்துமுத்தாய்க்குலாவு

சுத்தமதாகத்தோடி.
சித்தமும்சுடி.
கனவாச்சேயதை
மூச்சாச்சே
பங்கிலிலிருந்தென்றும்
மொழியிளக்காணாமல்.(தெ)

சுரு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தானம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அறுபல்லவி.

செங்கழவீரோடைசூழர்
தேவாதிதேவன்வசந்த

திருவளூர்தனில்வாமும்
தியாகராசனுக்கு.(எங்)

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த
நாளளவு
நாள்கிலுமென்னை
நாழியுமடிக்
வனோவென்மேல்மோடி
மானையிருக்கின்ற
என்போலவனுக்குக்

நன்றில்வலகுள்ள
மறக்கான்-ஒரு
விட்டிதுவரையில்
திருக்கான்
தானேசெய்துக்கொண்டு
யிருந்தபோதிலும்
கிடைக்குமோபோடி.(எங்)

ஆகிராணையிற்றலை
வாணைதனக்கிரண்டு
காராகிலுமென்மீது
அதைமனத்தினிலென்றும்
சூதுக்காரர்களளி
தொடுவழக்கெல்லாமோகி
சொக்குபொடியுந்துவித்
சுகமாகத்தானேயவன்

தொட்டெனக்குச்செய்தன்ன
செய்தான்-அவனுக்
துறுசொன்னபோதிலும்
வையான்
சக்காளத்தியென்மேற்
துரைசாமியைமயக்கச்
துலையாமோகந்தந்தாளே
வாழ்குமென்கண்ணான.(எங்)

எத்தேசகாலமும்	சித்தியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிவமென்றைத்	துகிப்பானவனை
இணைந்துபத்துநான்கு	கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னனைநினைந்துருகிச்	சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே	கோதாயேன்மலைக்கறாய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளைவள்ளையாய்	நாளைத்தெரியும்
உற்றநிலவெந்நாளு	மொளிகுன்றாதிருக்குமோ
ஒதுஞ்சுப்பராமந்தமிழ்க்குகந்தருளுந்	தியாகேசன்(எங்)

சுசு-பதம், இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வருவாரென்மெண்ணினானே
வகைமோசம்போயினேனே

அதுபல்லவி.

திருவளர்	தணிசாசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய	னெனுநினை

சரணங்கள்.

ஜாலங்கொண்டுபுல்லி	வாய்மைகள்சொல்லி
தாலக்காரனவன்செய்த	சமர்த்தறியாமலிங்கே(வரு)
நானுனையென்றும்	நருவவிடேனென்று
தேனெழுகப்பேசியென்னை	தெருக்கடக்கவிட்டவனிங்கே(வரு)
மற்புதவாத	ன்றுமுகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துத்தழுவித்	தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே()

சுஎ-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைமிஞ்சுதேபண்ணரசேயென்னை
யனைந்தொருமுத்தந்தாடி.

அதுபல்லவி.

வேசையர்களுள்ளையுல்	லாசக்காரிரீதல்ல
மேடையின்மேல்வினை	பாடுவோமிருவரும்(ஆசை)

சரணங்கள்.

பத்தமை மாற்றுள்ள	தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன	முருகுதே
குத்துக்குஜமிரண்டுங்	கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேணுமென்றுமனம்	பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ	யேய்க்கிருர்சும்மாய்ப்போமோ
பத்துப்பொன்னுறுபொன்	றருவனடிபெண்ணைப்
பாரடிமையல்	தீரடியன்னமே (ஆ)
சீதக்குளக்கரையிற்	றண்ணீரி லுனைக்கண்டு
சுந்தைமிக	மயங்கினெனடி.
மாதரசியுண்ணைப்	போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெல்கும்	காணெனடி.
காதலுடனுனது	காடெலாடிகாற்பிணைத்துக்
தாசிலுள்ளம்துணி	நர்வதாநீமிக
கலந்துமன்மதலீலை	செய்யும் (ஆ)
இடையிலுமித்துதுகிற்	காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற்	காணுதே
வடிவுறுபஞ்சபூகம்	வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியபரமை	பூணுதே
அடைவுடனெண்ணைக்கூடி.	யதரசத்தைதநாடி.
சூடமதுதனிலென்	ஹிர்வநொட்டவுங்
கொக்கோகவிதியின்படி	புட்குரல்கூட்டவும் (ஆ)

ச அ-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு இந்தகுமரன்பேரில்
இச்சைவைத்தாய் மகளே

அதுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறியன்மேலு	மின்னங்குழந்தைவேலன
செடியுங்காடுமலையுங்	சூடிவாட்கைநிலையுங்

சரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று	லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதினைக்க	வேண்டும்-அவ

சேர்வையோடுவளிதல்ல	செய்யுமடமரங்கள்
செப்பவெவரா	லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை	கோடிக்கோடியாகவே
நானைக்கும்கிளையாட்டாய்த்	தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோடுநெருகிப்	பாடினாலுக்கேளான்
பதினாறுபிரம்புக	முற்றுப்படையைக்கேட்பான் (ஏன்)

சோகமென்னடிமாதே	யோகபுருஷனாகத்
தூயதினைப்புனம்	சென்று-அங்கு
சொல்லுமாயாலேரட்ட	நின்றவறியாப்பெண்ணைமாத்
தூக்கிக்கொண்டேனே	யன்று
ஆசையாற்றுகளடியே	யவன்றந்தையோடாவி
யதிலும்பிசுநாண்டிபெற்ற	வண்ணையேழுமுநீளி
வாகைசேர்பத்திரகாளி	வாய்த்தமாமன்சோலி
வையககுத்திரதா	னைபோபண்ணுவர்கேலி (ஏன்)

சக-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை இன்னம்வரக்காணேனடி
கனவினுமரவேனடிமானே

சரணங்கள்.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுசுலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையழைத்துவாபோடி (கண்)

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும்வித்தைகளேநென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிற்படுத்தா லுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்தாங்குஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதையிதற்கென்னசெய்வேன்
புண்பெழுகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையில்வருவார்
கிணடிகொண்டாற்கலக்கந்திரும் காமிநாண்டி
தென்றற்காற்றுமலீசுதடி திகழ்துடைமெண்டுந் துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலென்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி (1)
இந்தவிரகவேதனைமானேநா நெந்தவித்திற்சகிப்பேன்
அந்தாங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது தாய்கனபாலுண்டவன்றனை
இந்தண்துணத்தில்வனங்கிச் சபாநாயகனையமுத்திற்கேவாபோடி

இ-யதம்- இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் அகித்தாலதுபோதும்

யேண்டிரீதுற்றுகிர்ப்

அதுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக்

கதிர்சடையணியீசன்

காலேத்துக்கிளன்றே

யாடுஞ்சிதம்பரேசன் (எங்)

சரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிரந்த
பேச்சல்லவாதென்னடியினீ
என்னென்றவார்சொலினங்
யெல்லசஞ்சரியென்றவ

பிழையற்றிருப்பதாலே
மேலே
விசைவார்த்தைபுவிமேலே
ரேண்ணங்கொண்டதினாலே (எங்)

வருத்தப்படுகதினால்
அவநத்தியதெல்லாப்போய்
இரவும்கலுமெண்ணைப்
யிருந்தபுண்ணியன்றனை

வருவதென்னடிமுன்னம்
நானத்தினாலேசின்னம
பிரியாமலேகடி
யென்சொல்லுவென்போடி (எங்)

தினுதினமுமவரை
யாசையுற்றேவெகு
மனதிற்தயவிருந்தால்
மானமில்லாதவன்மேல்

பணைவதற்குநானே
நேசமதாகினேனே
வருவாரடிமனே
மையல்கொண்டவாதானே (எங்)

இ-யதம், இ-ம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே என்மன்னனைக்காணுபோ
மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே

அதுபல்லவி.

தேனையெங்கடன்பதி

பூபதி

கிசமுமபாபதிசந்திரனைத்

தேடிவா (மா)

சுப்பராம ஐயர்பதம்,

சரணங்கள்.

கன்னிவயகிலென்னைக்	கைப்பிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துகிக்குலவி	செய்தாரடிகோடி
மன்னனுகெவளோ	மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை	நானறியேனடி
மனதுகலங்கிதுரை	மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகுரோ	வறியேனடி(மானே)

மதியுமுகித்தநிப்போமனது	கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர	மாரிதொடுக்கிறானே
மன்னனில்லாதயிவ்	வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது	மழகோடி
மதியனல்தாவுது	விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த	பூசாபலன்தானே(மானே)

இ-ம்-பிரகடை, அடதாளம்.

பல்லவி.

கேள்வன ஆருககாதிதம்பயமா சும்மாய்சொல்லட்டு
மதினென்னரகசியமா

அநுபல்லவி.

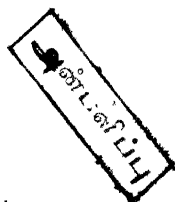
போருக்குவினையெனன்	மோடிவிற்குதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன்	யோகமல்லவோபெண்ணே(ஆ)

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால்	மற்றவர்க்கென்னவடி.
நாஜங்கமறிந்தவற்	காட்சொல்லுவாரட்டி.
நானேமதயானை	தேறியுந்திட்டி.
வாசனுழைய	வேணுமோபனாபெட்டி(ஆ)

மனதுக்கிசைந்த	மணவாளனைச்சேர்ந்தாலென்ன
வாய்மதனுகொண்டுபெசம்	வன்பர்களுரைக்குஞ்சொன்
தனதுயெடுத்துக்கொள்வோர்	சர்வசண்டாளமாம்புன்
சாபுடையோரெனக்கென	சாமிவழிகாற்கோடிபென்(ஆ)

மகாமகோபாத்தியாய்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையார்

நான் பிடித்தது வென்ன	முருங்கையின்கொம்பு பிடியா
நடத்தை தெரிந்தவருக்	கொருவர் சொன்ன படியா
மான்போல் பிழியாற்கெல்லா	மிது தானென்ன நோயா
வஞ்சியாளிதற்கெல்லா	மஞ்சினருடியா (ஆ)

ருட-பதம், இ-ம்-கியால், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னிட நடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேளுர்	முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன்	னெண்ணம்வேரதாச்சு (ஆ)

சரணங்கள்.

ஆகியிற்சொன்னதெல்லாம்	வெட்டவெளிச்சமாச்சு
வாடியாடசெய்ததுவாற்றிற்	கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவள்துற்	போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமெனநம்புமெ	னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு (என்)

தேடியழைத்தபோதே	யும்மிடமிஞ்ஞேசம்
தெளிந்ததுநீர்செய்த	தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்சுறோ	வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே	வருகுதேமிகுரோஷம் (என்)

மலரைக்கசக்கிமுகர்ந்	தகிளுண்டோபாவம்
முனமுமனமுமொத்து	மருவினாண்டோகோபம்
குலதெய்வமாச்சுப்ப	ராமனதுதினமும்
கொண்டாமிஞ்சேவலங்	கொடிக்குமாராசிரியான் (என்)

ருச-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்கிறான் போய்வருகிறேன்பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அறுபல்லவி.

மணிமேருவனையதின்
வாலீபத்தனிலென்னைத்

புயனேசண்முகவேலா
தாலிகட்டினசொந்தக்(கண)

சுரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ்
லதுமானத்துக்கிடந்
எப்படிக்குநா
பால்குடித்திட
கடத்தினலுமவன்
கசக்கிமோவதினல்
அடுத்தவிட்டுக்காரி
லீயனையென்மன

சொல்லியனுப்பின
தோணுமே
மிருந்தாலுமுருக்குப்
வேணுமே
விட்டுப்போவதில்லை
ரகசியமொன்றுமில்லை
யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
தாரவஞ்சனையில்லை(கண)

கொண்டவன் தூற்றின
கூறும்பழமொழியென்ன
துண்டரீகனிச்செய்தி
சுவாமிசித்தமென்
குண்ணையானவற்கு
குலத்துக்கிழக்காஞ்சொற்கள்
பெண்டுகன்கணவன்சொற் பிசகிழிறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா

கூரையுந்தூற்றுமென்று
பொய்யோ
யறிந்தாலெளிதில்விடான்
பாக்கியமையா
கொள்ளாயிருக்காது
கூர்வதுகூடாது
யோதுவதுதகாது(கண)

பங்கயமலர்போல
பதக்கிலெனதுசின்தை
துங்கமுறுக்கடம்ப
சொல்லல்லயிதுதெரிந்
சங்கையிருந்தானரே
சுவாமியெந்தனடத்தை
பங்குனிசிருநாட்டு
பத்தன்சுப்பராமன்

வெங்கிருந்தாலுமுன்
யிருக்கும்
மலர்மார்பாவுபசுரர்ச்
திருக்கும்
வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
தெரியுமுகருத்துக்கும்
வருகிறென்பொறுத்துக்கும்
பாட்டுக்குள்ளேய்ப்பசித்திருக்கும்(கண)

ருரு-பதம், இ-ம்-புன்னுகவராளிதாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிகே

வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

ஸந்தகாரியமேது

வகைமோசமாயிப்போது

கொந்தளமணிமார்பா

குருவேகோபாலிங்கே(வந்த)

சரணங்கள்.

பாவாமுமக்கங்கே

பட்சமில்லாதிங்கே

வாவமோகமங்கே

மாயங்காட்டுகிறீங்கே

ஸ்திரமானதுமங்கே

தெண்டிக்கதேவரிங்கே

குருபூசையுமங்கே

குருவேகோபாலிங்கே(வந்த)

பூங்களபமங்கே

பொய்வார்த்ததொல்வகிங்கே

காகமணமுமங்கே

கபடங்காட்டுகிறீங்கே

கூசாமற்போவதங்கே

கோணிக்கொள்ளுவதங்கே

வாசமுமக்கங்கே

மருவுங்கோபாலிங்கே

எந்திரமுமங்கே

யந்திரஜாலமுமிங்கே

முந்திசினைமுமங்கே

மோடி காட்டுகிறீங்கே

சந்திராஷ்டமுமக்கங்கே

சலிப்புடனாசையிங்கே

விந்தைக்கலவியங்கே

விசைகோபாலிங்கே(வந்த)

சுசு-பதம். இ-ம-அடனா-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக கேறியேயிங்குவந்து

தில்லும்பிலலும பேசுருனென்னடி.

அநுபல்லவி.

விருப்பமவள்மீதினில்

ரொம்பயிருக்குது

யிவறிகொண்டவன்போலே

மனதுசஞ்சலிகுது

வெறுப்பமேலானசெகொண்டு

பசப்புருனிங்கேவந்து

வெற்றிவேலணிபுஞ்சிலன்

முத்துக்குமரேசலோலன்(சிறு)

சரணங்கள்.

குத்துணிவிக்கைக்குள்

புடைத்திருப்பதுபோல

வைத்திருக்குஞ்சுதுதனை

மீததகையொன்றையாமல்

உற்றுவுற்றையவளைப்

பார்க்குருனதைக்கேட்டால்

விக்கையேதாபடிக்கிறு	ஹுக்கமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெட்டுக்கச்ச	ஹுத்தம்புனிகனெந்தன்
முற்றுதேகோபாமாதுற்றிவனுஞ்	சொல்லாமல்(சிறு)
சேலைப்பகட்டுகாரி	வலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துகொண்டெல்ல	மலைப்போதிலேமயக்க
கண்டொயலிலேவின்	ஹலவுளையிவன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்கிறுவேமெக்க	லீலேதெரிந்தவளன்றே
நானைத்தெரியுமிடெல்லாம்	நாறுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி	யேலக்குழையேயந்த(சிறு)
கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலக்	சொக்குறுனவளைக்கண்டு
சக்களத்தியலட்கல்கு	கொக்ரெண்டியிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச்	சொக்குபொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன்	ஹுக்கத்தைக்கட்டிகொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயீ	தறியாதென்னவிரதை
அக்காலமுஞ்சுப்பாரம்	னிசைக்குகந்தருள்வேலன்(சிறு)

ருள-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

ஆக்கப்பொறுக்கரீயாறப்பொறுப்பதம்

கவசரப்படலாமா

அறுபல்லவி.

பாக்கிவதிமகததிகரும்	பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி	வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான்	சொன்னபிடித்தினில்வராமல்
சமபந்தப்பிவந்தென்னை	வாறுசெய்கிறுயமுன்பின்பாராமல்(ஆ)

ஏரணங்கள்.

கருப்புதின்னவுங்குளி	வேணுமேநல்லாள்மனங்
கனிர்தூலுண்டோ	வேலையுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங்முழந்தையது	வழுசுரல்கேட்டுது
அங்கேயிருந்தாலுமநானதறகுப்	உலகனைக்கொடுப்பேன
திரும்பவும்வருகிறேன்	பாருமிருக்கேசைத்தான்
தினைத்துதினைத்துவேதோ	யிரிகிறுப்பெருமூச்சை
அரும்பாவியானுலுங்	கார்க்கவைத்தோருளாரா
படக்கத்திலிருப்பாளோ	ஹுத்தசேதையறியேரோ(ஆ)

உண்ணிவிடவானதிக

காமி-உனக்கு

முன்னெனக்கும்பதைக்கேத

சாமி

இன்னேரமென்செய்தாயென்றும் ஏதந்தொட்பாளோமாமி

இழிவுசொல்லுமேயிர்தப்

பூமி

கன்னல்லில்லிசையுமேவதை

பகவானுக்கேதெரியும்

காமினானென்றேயுமது

கருத்தேமிகவறியும்

கன்னிசக்காளத்தியென்னை

பெங்கே தூற்றிவிவாளே

கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக்

கற்பித்துத்தூறுவாளே (ஆ)

ஆக்சிரக்காரனுக்கு

புத்திமட்டென்றுசொல்லி

யவனிபொர்சொல்லும்வார்த்தை

யதையாய்ந்தேனெயின்று

சாற்றிலேவாணந்

தெளிவிலேயிருவென்னுஞ்

சங்கதிபோற்பேசுகிறாய்

வினாய்

நாற்றந்தோணுமோயீடிப்

பார்த்தால்நாலுபெருக்கும்

நயமாவதுகப்பித்துக்

கொள்வதுவதிபிரயாசை

பொற்றிச்சுப்பராமன்பாடும்

புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே

பொல்லாளானுமுகிறேன்

போகும்வேளையாகுதிப்போ (ஆ)

ருஅ-பதம், இ-ம்-அடாணு, அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து வந்தாளோசக்காளத்தி

எனசெய்வெனடி சகியே

அதுபல்லவி.

தனக்கோயில்லாமல்மானஞ்

சன்னதங்கொண்டுபேசும்

சத்திவடிவேலனையித்

ததியிற்கைசோரவிட்ட-என்

ஆதிநாயிலெநத

என்னை சொல்லியதெல்லாம்

அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிச்

தேனே

சூதுக்காரனாவென

றறிந்தாலினங்குவேணு

தோலாகையெபெண்புத்தி

விருந்தகும்பத்தனத்தி(என்)

சரணங்கள்.

மால்வாமும்பதியதி

விருந்தகும்பத்தனத்தை

வயங்குமுநதியில்விழச்

செய்தானே

தொல்போலெனையாக்கிய

சூதுக்கள்ளியவனே

தொகுத்தேயெனமேடிப்பட்டம்

விடுத்தானையடிமானே (என்)

அநஞ்சுமுந்சைபவற்சொல் றுச்சே	நம்மாழ்வையென்று
அகத்திவினியரவே	மபிலவேலன்
சுமநிபொயபொலெனது	கன்னிபறுவமதைத்
அழநிநிசைநகலுடபின	தூரநின்றோமாமன(என)
எதநினைபுனாரேத்து	மெழில்மயில்வீரனென்றே
துறுமாநெனநற்றமதைத்	துறநகேதனை
பசுசெயசுபாரமன	பதத்துக்கறுப்பெமமான
பதைக்கநானகைக்கொண்ட	வபபசபுதகளளிமீமாட்டி(என)

நுசு-பதம்; இ-ம-பியாகடை, நுபகதாளம்.

பல்லவி,

எனக்காகிலுமவ னாதிகருபமாத

விறுகவிமுனோராமி,

அநுபல்லவி.

உநககாணமைபுபோதே	யுசமாநுச்சுநிதே
ஒபபிவாகசமுச்சுநறி	லுசெயலுகநதானே(என)

சரணங்கள்,

கண்களிரண்டும்வன்டேர	சனிவாயிதற்க்கண்கண்டோ
சதபியம றடைபேர	காமபீடமோவலஞல்
பெண்கடையொருபாடியாய்	பேசுமவனசிரிடியோ
பேடையனமோவவைய	பெறுமையாயோதுவிறா(என)
தங்கக்குடமோகொனகை	தன்சுமுக்கமோசென்கை
தரளமோவந்தகுகோவை	சந்திரேனுகுகோவை
தங்கவிலலோபுறுவம்	சொலமன்சையோபறுவம்
ரொன்னசராயலோதிரேகம்	சொருமீசாவவன்சம்போகம(என)
சோதிலாச்சரபேசி	கோடிதரங்கைவீசி
ரொடிபிடைதுடிமின்னல்	குமரேசாவவரின்னம்
ஆனலுமசிலகால	மானபின்புதரியும்
அவ்வகையுமேமர்சுமதில	வகிலமெல்லாம்வரியும்(என)

சுசு-பதம், இ-ம்-சௌராட்டிகம-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

இதுவுஞ்சொல்லுவாவினன் மனைமுஞ்சொல்லுவா
ளவன்மீதிர்குற்றமென் ௨௨௭

அதுபல்லவி.

மதிதவழுஞ்சோலைக்குழ் வேணர்முதறுக்குமார்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரோபுன்மேல் ()

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரி	மணிக்குக்கடையானுக்கு
கனகரத்தினமிழைத்த	கண்டசரமுமார்ச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிப்	பதம்பாடியதுமேபார்ச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும்	பணிப்போதவட்காச்சே(அது)
எந்நேரமிங்குவந்து	நகையென்றுந்துணியென்று
மிறவற்கேட்டநாள்போயிங்	ஒகதிரிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகரையாடிய	மேடையாச்சேவயது
சரயந்தவனாக்குங்குஜர்	தங்குக்கிண்ணம்போலாச்சே(அது)
நயந்தெரியாதவட்டு	நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரப்போக	நாட்டங்களுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன்	திருவறுள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்ராமன்	செய்பதம்பாடலாச்சே(அது)

சுசு-பதம், இ-ம்-கன்னடா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேசடி அழைத்துவாபோடி.

அதுபல்லவி.

பொன்போலில்குமெந்தன் புந்திமிகவாடுதே(அன்)

சரணங்கள்.

பறுவமதினாடினன்	பட்சமுடன்குடி.
பொறுவிலின்பத்தைத்தந்த	புண்ணியனெனுமேவலனம்(அன்)
தன்முதன்யாகும்	கரையுமேபாவும்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம்	மாதரசுயிக்கோலம்(அன்)
ஒப்பொறுவரில்லா	ஞெளிர்தகைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கறுண்	சுடர்வடிவேலனம்(அன்)

சுஉ-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

அன்னமேயென்னமாயமோ துரை

இன்னம்வரக்காணேனே

அதுபல்லவி.

வன்னமயிலேறும்
மகிபன்றினீநாடி.

வேனூர்முத்துக்குமரசு
மானையழைத்துவாடி(அன்)

சரணங்கள்.

அந்தரங்கத்திலவர்
யாராயலேயிறுந்
சொந்தம்விடாதடி
சூரியன்போர்புரிந்
அந்தபடியாக
கொந்தளிப்பார்நமக்
சொந்தநமக்கிங்
தோகையேவொன்றுக்கு

சொற்பனத்திலுமெனைமற
சோதனைதான்செய்கி
கற்பனைக்காரச்சக
தாட்டோட்டத்திர்குள்
அற்பமனித
ஆபிரத்திலொலுவர்
கற்பனைசொற்களைக்
கண்ணாநவந்தாற்

அன்புள்ளசாமி
அஞ்சுகமேவிழி
புன்குரங்காமப்
புல்லுவதவழ
இன்பந்தறுமெந்தன்
எங்கேயிறுந்தாலு
நம்பினபேர்களைக்
நானுந்துதிசுப்ப

யெனக்குங்குறை
காலும்
கர்ப்பகாலத்தினில்
தாலும்
வுகந்தமனிதர்கள்
கென்னடிவேசை
கிறுக்கரிநதனையோ
மஞ்சாமற்போய்வாடி(அன்)

வாதவர்
றுரோ
காளத்திகள்செய்த
ளானோரோ
ரவறுறவாகாது
நவ்வர்மானே
காதிர்கேட்கொண்ணாதே
பதினாபிரம்போடி(அன்).

முகத்திலிழித்தாலும்
போமே
புழுக்கச்சியையெலன்
காமோ
கந்தசுவாமிதுரை
மென்மீதிஷ்டமுண்டு
கார்க்குங்குணசிலன்
ராமனுக்கனுகலன்(அன்).

சுந-பதம், இ-ம்-ரூபகம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எட்டயிறுந்துபேசும் இனி
யெனதுழவையும்வீசும் சீமான்

அதுபல்லவி.

அட்டதிக்குப்புகழ்
தவிமனைத்தும்பெற்ற

சுதிர்வடிவேலர்
வம்பனகபாசீ(எட்)

சரணங்கள்.

தொட்டாலெண்ணத்திரு	நீலகண்டமல்லவோ
தொட்டேவண்டாமினிதங்கள்	நடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவனோடும்மைக்	கெடுத்தாலெனையல்லவோ
பாடியவனைக்கூடி	யின்னமும்புல்லவோ (எட்)
கட்டமதாய்ப்புறகு	சாந்தணிந்தானோ
சரசவார்த்தைகளாடி	விரகந்தந்தானோ
பட்டம்பதற்போற்	ஜேணநாணுட்க்களோ
பாதகியாமவனோ	மருவியதோனோ (எட்)
குட்டிச்சுவரிவழுட்ட	வெள்ளெழுந்தாமோ
கொஞ்சுகிறேதோயென்	குறையதுயேருமோ
இஷ்டமவன்மீதிநுக்க	மனமதுநோகுமோ
இரவுவுள்ளவரைக்கும்	பேசவுய்போகுமோ (எட்)

ஈச-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தானம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்சொல்லினுல்லிசூங்க ஷெடிற்தகியேபோடி.

எந்தன் துரையைத் தேடிவாபோடி.

அதுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்புந்தொண்டர்	செய்திபிற்து சொண்ட
அருமலர்க்கமழ்நெய்ய	நெய்மல்கின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு	கையன்மெய்யற்கு
மெய்யன் திகழ்நிலைள்ளினி	லெண்ணைப்போலும்
களளிநும்பூமணப்போலும்	வள்ளிதெய்வானையுடன்
உளளமகிழ்மருவும்	மங்கைகலாசன்
கங்கைபாலன்	பொங்குசின்
செங்கைவேலனெனைப்	பிரியாமலனுதினம்
அருமைஅறிந்ததுரை	பிரிந்ததறிந்திடேயு(இன்)

சரணங்கள்.

அன்றுநான்திரண்டு	யின்னுவதையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி	யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவோமாதர்குது	வொன்றிரண்டாயோதினோ
நிலைப்பெற்றிருந்தபின்பு	நிலையும்நிலைபெற்றாரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல	மிஞ்சுதுஎன்செய்வேன்
இந்தமாதிரிவேதனை	ஆர்செய்தவர்

எப்படியோயிது

ஆண்பாலிலே

பெண்ணரசேயினி

தன்னிடன்மொழி

அழைத்துவந்தருகினில்

அழகுதுபுரிதிரு

வடிலுதுபுகலுவன்

நிவாழ்வுடனவிக்கலை

நிவந்திமடிமிசை

பிடிந்துபிடிமுதை

முத்திரைவெள்ளை

வெற்றிமுரசுதை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

முத்திரைவெள்ளை

வொப்பினே

வீண்பாகாதடி

தன்னியாமிரு

வரைத்தருணமென்று

விடுத்தென்னைமென்று

வாண்டவந்துகள்

யானறிந்ததை

நீக்கியெந்ததை

யலைத்துயிருதனம்

சுடித்துமாமதை

விரிதகி

புத்திரையனைத்தொரு

புத்திரையனைத்தொரு

கலைவெள்ளைவெள்ளை

அனைத்து

விடாநெயிராநெயர்

எந்தானுபுரிட்டு

பெண்ணெய்ப்பெண்ணெய்

வண்டுமாமதாபுரித்து

கபற்பெரும

லாபமுதல்கொன்னபிழை

நாபபாடிசுணந்தகொடி

நொடிக்குள்ளேயொடி

அழைத்துவாபோடி (பூன்)

சுதிபதம், இம் பிபாசடை, தானம-ரூபகம்,

பல்லவி.

ஏறுக்குச்சுற்றதெல்லா மோதுகிறிங்கே

புலியொன்றும நடவாதுசாயி

அதுபல்லவி.

தாதமலர்கோலைகள்ருத்

சுகமதனைத்துதிக்குந்

வேதபுரிவாசமே

தையலர்கானேசமே (ஏது)

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள்

சித்தெல்லாங்காட்கிறீ

செய்மணற்சோறுபெரலே

மடுக்குமோவொருக்காலே .

கன்னியரிருவர்க	நிருப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிசிகழீர்	காமன்சரத்தினுலே(ஏது)
உம்மைப்போற்றிரிபவ	ருலகிலொருவருண்டோ
ஓண்டொடியவளிடத்	தென்னவசுதங்கண்டோ
கொம்மைசீர்த்தனத்தினுள்	கொடுத்தவிதழ்க்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க	நாணுமக்கென்னதொண்டோ(ஏது)
பரவசமெனஞ்சன்று	பாலிச்சதைமறந்தீர்
பசுபுக்கள்ளிசெய்துதாற்	பட்சமெல்லாந்தாறந்தீர்
பரைசுருபாலென்னேறே	பாலனைத்துஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்கும்	பதந்தரவோயிறந்தீர்(ஏது)

சுசு-பதம், இ-ம்-பைரவி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லி எனசுவாய்க்குமானே
சற்றேசொல்லி வாடி.

அதுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச்	செத்தாரினித்யமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெதன்	மோகமதைபோய்ப்பெண்ணே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்பலனத்தையும்	வெறித்துத்தணித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண்	ணித்திவை நவநிலை (சற்)
வண்டுநானேற்றுக்கரும்பைப்	கொண்டுவில்லனைத்துமதன்
சண்டைசெய்கிரானதைக்	கண்டுமனதெங்குதையோ(சற்)
சந்ததஞ்சுப்பராமன்சொற்	செந்திலம்பதிவேலன்
வந்தெனையனைவதற்கு	யெந்தவிதமாகிலும்போய்(சற்)

சுசு-பதம், இ-ம்-அடாண, அடதாளம்.

பல்லவி.

கதலைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதலைத்திறந்துபேசடி.

அதுபல்லவி.

மதுவைப்பானஞ்செய்தோற்கு	மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுத்தொழி	யுனதுவீடுதேடி.
வந்தாணுக்குரான்	சொந்தமல்லவடி(சத)

சரணங்கள்.

மாளேகலாப	மயிலேஅன்னத்தின்பேபேட
வயங்குங்கன்னங்	கருக்குயிலே
நாளேன்கார்த்திருப்பது	நலமோவுனதுசித்தம்
நடுக்கமுடன்மனம்	றிடுக்கிடவேவந்தாயதை
தடுக்காதேபுன்னுடன்	படுக்கவந்தேனடி (கத)
நிலவுமணல்போற்	றுவுதேகருங்குயிலும்
மிருத்திரிருத்திக்	குவதே
இலவுகாத்தகிரிபோ	லேங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்துமதப்பையல்	பகைத்தேயிருக்கிற
விதத்தைபறிந்தவன்	துரைத்தனத்தின்கண்ணே (கத)
புகழ்மகுடஞ்	சூட்டுவேன்தனதுதிரேகம்
பூரிக்கப்பணிகள்	பூட்டுவேன்
மகிழும்படிபுனக்கு	மதனலீலைகள்காட்டுவேன்
மாளேமனது	போதைதலைக்கேறி
வாதையிருந்தெந்தன்	காதையடிக்குது (கத)

சு அ-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இந்தக்கிழவனுக்கு யித்கனிசொருசரணால்

யெமாக் குசமமதியாகுமோ

அறுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கமுக்குன்றின்	தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்டு
விந்தைக்கணவனெங்கள்	வேதகிரியிசராம் (இந்)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவா	ரம்பலச்சுத்தனும்
பார்க்கபதங்குரமை	பாம்புமெலும்புந்தோலும்
தோக்கமாய்க்கமுக்குன்றின்	றிரிந்துவிடையின்மீது
மார்க்கனியாக்கியனென்றெ	சிலாக்கியமாய்சொல்லவந்தாய் (இந்)
ஆட்டினக்களவுசெய்து	வம்பலத்தினின்றதுவும்
ஒட்டிலிரந்துண்பதுவும்	வுலகமறியாதோ
நீட்டிகமுக்குன்றில்	ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்திரிகிற	சங்கரிலோலனம் (இந்)
கட்டுண்டுயெழற்பின்	காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைத்து	விறகுசுமந்ததுவும்

கிட்வாணிச்சிக்காகப்

பிரம்படிபட்டதவும்

பட்டபாட்டைச் சின்னஞ்சொல்ல

வெட்கமிகத்தோணுதே (இந்)

கூசு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவறென்னதந்தாலும்நான்

இணங்கமாட்டேண்டியக்கா.

அதுபல்லவி.

மனமருவுஞ்சிகண்டி

மலைமுருகையன்வாழமுந்த

செய்யான்

சோயிலெழுந்

மூலிபேரலமேல்வீழ

முங்கிக்கொண்டேதொரு

முட்டுமுட்டவதில்

முககிக்கொண்டேதொரு(இனி)

சரணங்கள்.

சோலையிருக்கிப்பிடித்தால்முன்

காமங்கொதித்துவடியுமடி-விசை

கூடிமேற்கொண்டாலமுன்

னேசத்திற்கோழிசுவிலிடியுமடி

கேலிக்கிடமாநேரம்

பொருத்துக்கிடக்கமுடியாதடி அவர்

கிண்டிவிண்ணடத்தல்

பண்டாதினமூக்குக்கிழிந்தமடியுமடி

தோலேமரமோ

மரத்திறுதுதோலுதானேயோ

வளைத்ததுநீமா

வரலோகர

காலோதலையெழுத்தின்

வலியானேத்து

தத்துக்குத்தப்பிப

பிழைத்துவந்தோடி(இனி)

மங்கையர்கொங்கையென்றாலவற்கு

மகாலங்கசமானமடிஅக்குல்

வாயிக்குழுவருந்திசனாதே

னமிதபானமடி

பொங்குவவகுலக்குள்ளேவிரலிடல்

பொங்கனுஷ்டானமடி-அது

போகக்காணாவிதென்னோமும்வர்

புத்தியில்சியானமடி

சங்கதிபோலினி

யெங்குவகிடையாது

சுட்டையுள்ளமட்டும்

போதுமவமானம்

பங்கத்தைசொல்வே

னென்னிட்டிலிராதிரிப்

பட்டபாடுநாலு

பட்டாடைக்குண்டடி(இனி)

மட்டவிழ்வாசமலா

குழுவளத்தெய்வயானைக்கூலர்நீல

வர்னமயிலேறிநன்னயமாகப்

பவலிவருளுசை

சிட்டர்பத்தவருமம்பிகை

சின்றைமகிழ்பாலர்சொல்லுஞ்

செந்திருமேனியகுன்றக்குடியிற்

செழிக்கும்வடியவேலர்

தொட்டுத்தழவி

யனைத்தககமிந்த

தொல்லுலகினுமிகு

மிருப்பாரோடியந்த

கட்டழகன்செய்த

கோலத்தையென்சொல்வேன்

காசினிமேற்சப்ப

ராமனுக்கருள்வோன்(இனி)

எய்-பதம், இம்-கேதாசகௌளம்-தாளம்-ஸ்ரபகம்.

பலலவி.

கலந்தாலலலவோ கலககமுண்டாகுங்
கட்டுரைமேனடி சகியே

அதுபலலவி

உலகம்பணியும்
துரிமையாயென்

வேளூர்க்குடகேச
னிடத்திலவந்தவனைக (கல)

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண
துரோகியென்றுதெரி
எத்தனைநாளாக
எப்படிதுணி
சித்தகருவிரந்ததோ
சித்தசன்கணைகளு
பத்தமில்லாத
பட்டிருந்தாலமுகம்
அடுத்தோரைககெடுக்குந்
ஆர்சொலலிக்கொடுத்தாரடிவு
அடிமடிதனில்
ஆவிபரக்கு
படுக்கைவிட்டினிற
பலலீசொன்னபோதே
கிடுகிட்டுவோடியப்போ
தெருவினில்வந்து
உள்ளடுக்களஎன்போ
உண்மைபோலெனக்கு
ஒதுஞ்சுப்ப
முதுமையருள்முரு
துள்ளாதடி
துறையறிவானடி
மெள்ளவாக்கென்மே
வெற்றியினுலுண்ணைநா

சகியென்றிருந்தேனே
யாமறபோச்சுத்தடி
யோசித்திருந்தாயோ
வேவே
மானே
ளானேன
னென்றுயெனமனதில
பாத்திடுவேனடி (கல)
துறபுத்தியுனக்கு
னினத்தில
கைவைத்துப்பாரடி
தடி
றியுமெனக்கந்த
தெரியும்
யென்மனம்
இருவரைக்கண்டேன் (கல)
லிருந்துகொண்டு
நடந்து
ராமனைக்காத்திடும்
கையன்
மோசககாரியெனது
யுனதுசேதி
லுற்றவெய்யமோக
னென்றுதொட்டனா (கல)

எக-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ஆதி
பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுதேகோடி டுட்சந் தரமலலவோசொல்

அதுபல்லவி.

நானேசொல் லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனொழுமுவதனள்ரீ முத்துச்செல்வோந் திரன்
சேதுபதியமபூமண்ட லாதிபதியான துரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுட்கங்கள் தபசு	செய்யினுமவருடைய
குணபபோடுபுருஷர்க்	குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா	வுன துமனமகிழநது
தோடி-ராகமபாடிச்	சுகந்தநதேன்கண்ணோ
மோடியவருக்கு	வாய்க்குமாரீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச	மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார்	கோடிதனினீயொருத்தி
கிந்தையில்முரண்டுசெய்தா	லநதவஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)
உன்மனநின்படியே	யனுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவருக்குகூடையாத	துரைத்தனமாம்
செம்மைசோவிலாசமதை	செகந்தனிலவிரிக்கையிற்
தர்மரிவர்போற்	புருடன் தானேடி
மன்மதசரசு	னிலனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புரியுமெந்த	ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னைநம்மை	யோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி	யெப்படிபலித்ததடி (மா)
தேசமெனகுமேபுகழு	முகவைப்பதிவளருந்
திருவளருமப்ரசன்ன	மோகாதபுஜன்
நேசமாவாத	மற்றவானமதிகளும்
மாசுமருகுற்ற	மற்றவானமதிகளும்
இராசரனைவாங்குநாகும்	ரீமுத்துக்கசலேந்திரன்
ஞானசேதுபதி	யானபாலலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன	பூசுரன் தமிழ்க்குதவும்
புகைகளிலியாணகுண	துங்கமுகளங்கதுங்க (மா)

எஉ-பதம், இ-ம்-அடாண், தாளம்-நுபகம்.

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புயென்னசொன்னோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனாந்துஞ்சோலைத்
செங்கல்வராயனாக்

திகழுந்திருத்தணிச்
யிவங்கிதம்பாட (மா)

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப்
பார்த்துக்கொண்
பாதிபஞ்சாங்கத்
பலனைக்கண்
சொந்தக்காரிபோலே
சொககியவன்பாலன்
தோதகத்தால்பல
செம்பிற்கறந்தபாலு

பணரிட்டவளைப்
டாரோ-அந்தப்
தாலேயவரென்ன
டாரோ
துள்ளுவதால்மனஞ்
துரையுடிருப்பாரோ
காரியமாகுமோ
முலைக்கேருமோ (மா)

சந்ததமுமலைத்
சலித்துநிந்
தறுஞ்சிறுமைகண்
பெருமைகா
அந்திசந்தியெந்த
மாவலாயென்னை
ஆனையேறிதிட்டு
வடிக்கப்பொருத்தவ

தாலேமனம்வெகு
பாரே-துயர்
1-தருடன்வரும
ணரோ
வேளையிலாகிலு
யணையாதிருப்பாரோ
வரசல்துழைவாரோ
ராறப்பொருத்தானே (மா)

கொம்பனையாள்செய்
நீதாபத்துக்கஞ்ஞவ
கொல்லத்தெருவினில்
கொடுத்திக்கொள்ளுவ
உம்பர்மகிழும்
சிதம்பரம்நீதி
ஊருடன்கூடி
ஊசிக்கண்ணவே

துற்போதனையால்வருங்
ராரோ-நாளுங்
விற்கும்வூசிவிலை
ராரோ
விசித்திரகவிசொல்
நெருங்கினராரோ
வாழ்ந்துபண்கப்பாரோ.
யாகாசமுட்பார்ப்பாராரோ (மா)

ஏதும், இ-ம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்ன மயங்குகிறீர்சாமி

எத்தியெத்தியென்னைமிக்க கற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அதுபலலவி.

போனநாள் முதலாய்நீரும்

நாமிருந்தஒருமை

போலவாரீருந்தாற்றிருப்

போனநீவேலவரே

ஞானசிருபாதகோ

தோகைமயிலவாகனரே

நன்றுநன்றுவுந்தனேச மின் றுதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்(ஏனி)

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிவதுரைக்குமவ

ளாசையால்வராதிருந்தீ

ராகிலுமந்த

ஆசை அறுபதுநாள்

மோகம்முப்பதுநாளென்

றுறுஞ்சொல்லப்பாரி

லின்னகுகள்வியில்லையோ

கொண்டமயிலோனை

யென்பார்கண்டசுகம்போனினைநதுக்

கொண்டரோவகுகே

யிப்படிசுடலாகுமோ

அண்டினயிடஞ்சந்தேகமான

தாலிங்கனமவந்தீ

ராட்டிப்படைத்தவாலிசேட்டை

செய்கிறேரபோம்போம்

முன்னேஐநதுபின்னேஐந்து

பந்தலீற்பதினைந்துமாய்

முன்பணங்கொடுத்து

முன்னேமோசம்பண்ணிநீரோ

முடவன்கொம்புதேனாக்

காசையுற்றப்போலவென்மேல

மோகமாகிறீர்க்காரியம்

சரியாகுமோ

என்னசொந்தக்காரி

யானாலும்பலவந்தமோசெய்யு

இருக்குதோநீதியை

யெண்ணியுள்ளத்தி

லின்னதெனவறியாமல்

நன்னமாய்ப்பேசிப்பூமே

லேத்துகிறீர்என்னக்கண்டோ

பாத்தியப்படுவதுண்டோ

தாசிகளுககுறவுபணங்

காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்

சங்கதிதெரிந்துசுமமா

யிருக்கவந்தீர்

ஜாலசக்கரஸ்தாபித

மிருப்பிரகெங்களுக்கென்ன

சாட்சிலேணபாக்கியங்கள்

தானையியுமே

குசனைதெரியாலல்லவாய்

பூசியெயென்னேறிவது

சொந்தங்கொண்டாடுகிறீரதை

தூராவையும்

ஏசியெயொன்றுமில்லை

யென்றுங்கையைவிரிக்கிறீர்

இந்தக்கூழுக்காயிருத்தெட்டு

நாமம்போதும்போதும்

சந்தனக்குழம்பைவாரி	பந்துமுலேமேலிரைத்துத்
தாளாதென்றுங்கையைத்	தொட்டுதானிருக்கிறீர்
தரிக்கும்மண்ணைக்கயறாய்த்]	திரித்துவானத்தைவில்லை
தாகவளைத்தேமயக்கி	யேகப்பார்க்கிறீர்
எந்தவிதமுச்சரணம்	போட்டா லுமிடியாதிப்போ
எந்தனுடன்சொன்ன	தெல்லாங்கையின்மேல்வையும்தெ
எந்தப்படிசெய்தாலு	மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
யென்றைக்குழந்தைவேலன்	வந்திருக்கும்வடிவேலவரே(ஏனீ)

எசு-பதம், இ-ம்-டியாகடை, தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேததலாங்கப்பலுக்குத்தானே

அதுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருந்	செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைபல்லக்கெனக்	களித்தீர்முன்னாலே
மாளியமநட்டாற்றில்	விட்டிப்பின்னாலே
நரிபிள்ளைக்குழிதனைச்	சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டி	ருசிகண்டுநம்மாலே (இந்)

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது	நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லுகேணுமோவதை	வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த	குடியாரெனக்கிடு
பெல்லாம்வீடுத்துன்	னப்பெனடித்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்பட	நிஜஞ்சென்மச்சூது
உரைக்கும்வெறுக்கைமுழம்	போடவந்தீர்மாது
என்னகுட்டிக்கரணம்	போட்டா லும்நடவாது
இலைபொத்தலென்கிறீர்	பந்தலில்நிற்கும்போது (இந்)

நவரத்தினச்சுவரெங்கு	மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரந்	தொண்டியாபிருக்குதினம்
அவிர்மிருகாநாற்பச்சைக்	கண்ணாடிபோற்கிண்ணம்

அணிநிழலாடிது	வாசநா லுமுன் னும்பின் னும்
தவிக்கிறீர்சேயிழை	மேலமையல்கொண்டு
தங்கா துவளையினிற்	கொழுத்திருநெண்டு
செவிதனிலோதுயின்ன	மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிறீர்வேலவரே	துடைதட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள்	பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குழியைக்கெடுக்கவந்	திருக்கிறீரின்னந்தானே
மலைந்துக்கொடுமை	யன்னேவார் த்தையைத்தடுத்தேன்
வாய்க்கொழுப்புச்சீலையாய்	வடிந்தெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவவந்தீர்	குளிர்ந்ததுதிரேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு	விராஸிதிரேகம்
பலுக்கிறீர்பறக்கின்ற	காக்கையின்னேகம்
பார்த்தாற்றொரிந்தது	மூமுதுநிராவர்கம் (இந்)

எரு-பதம், இ-ம்-சௌராட்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னடிமெத்ததனக்குக்காட்டுகிறு நானறிவேன்போடி
என்னடிமெத்ததனக்குக்காட்டுகிறுய்

அநாபல்லவி.

வர்னக்கிளிகள்	வளரும்மொழில்களநிறை
மாநகரினுரை	மா தவராதுயோர்
பன்னிப்பணியு	முகுந்தன்வரதன்னிறன்
பாலிலகப்பட்டி	பேசுகங்கைவீசுவாய் (என்)

சரணங்கள்.

இக்காலமிப்படி	யேயிருக்குமென்று
எண்ணுதையென்வார்த்தை	கேளடிநீயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப	ராமன்கவிகொண்டு
யென்னமறந்தவர்	தன்மேல்மையல்கொண்டு (என்).

எசு-பதம், பந்துவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தபதட்டம் மலைந்தனைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்

அதுபல்லவி.

மதுமலர் தடம்முழும
மயிலவாகன

தணிசைகமலைவாசரே
சுமரேசரே(அத)

சரணங்கள்.

இடுவார் சொதமாயிருந்தால் முதற்பாங்கிடைபாதி
என்பதுண்டோ ஒருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாயச் சொன்னசொல்லுக்குரெண்டோ
கையைவிடுவிடு அவதூறுக்கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளை யிதுவோசாமி எண்ணிப்பாருபாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம் வாங்கிடும்
பொளித்துபுரளுகிறது நீயெழுந்தாங்கட்டும்(அத)

கிருட்டிணித் தலையாரியுஞ் சேர்த்தால்வுகைததில்
தினங்கொள்ளை அடிக்கலாமதுபுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாயநடத்தும்
காரியத்தை யிவர்களுக்கண்டிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துஎனக்குக் கணசாடைசெய்திநீசாமி
தேவர்களுமுன்னமே நானுமதிக்காமி
உரிமையென்றதற்கைவார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதிற்படி யின்றைக்கேயாகட்டும்(அத)

ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனகநிலையோசாமி
இதற்கெண்ணமிடலாமோ ஆகிவருமென்ன
ஆக்கப்பொறுத்தவுமக் காரப்பொறுக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொகைவல்லிலேலாரே
நீகலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலாரே
தூக்கம்நாறாமோதன் போர்செய்யாதிடங்கண்மீடும்
சும்மரயிருஞ்சுத்தே சந்தடியடங்கட்டும்(அத)

என்பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தைக்கண்டு இச்சைக்கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணெபண்ணே நீஇப்போதே(அத)

மகாமகோபாத்தியாய
ரக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிகழும்,

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காரன் கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறுமந்திக்கோ செய்யுடிவிறந்தைக்கோ(எத்)

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையாசைக்கோ
வலியக்கரத்திலமழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாமபாபிடித்துகழுத்தில் மாட்டிககொண்டதை
பூட்டிககொண்டிட்டமாலையக்கோ தருமசேலைக்கோ
செய்யுமவேலையக்கோ காமலையக்கோநீ(எத்)

மாமனும்மாமியும்வெள்ளையாசை செய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண் துலங்குமநெறறிக்கோ
காமனைவென்றவரால்தையுண்டு மார்க்கண்டனுககாகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேலுக்கோ
கணைவா லுக்கோ கரித்தோ லுக்கோநீ(எத்)

மாணப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீணப்பிடித்துதரித்தவொருக்கண் விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்திலவேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோநீ(எத்)

வாழி விருத்தம்.

சீர்வளர்வேனூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவலகள்வாழிவாழி
ஏர்பெருமிதனையசசி வியற்றியாண்டவர்கள்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஜயர்பதம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600 090.